ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

τό κίνημα

Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἦτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός τῆς οἰκουμένης

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Α' 15 ΗΜΕΡΟ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1979 ΤΕΥΧΟΣ 71

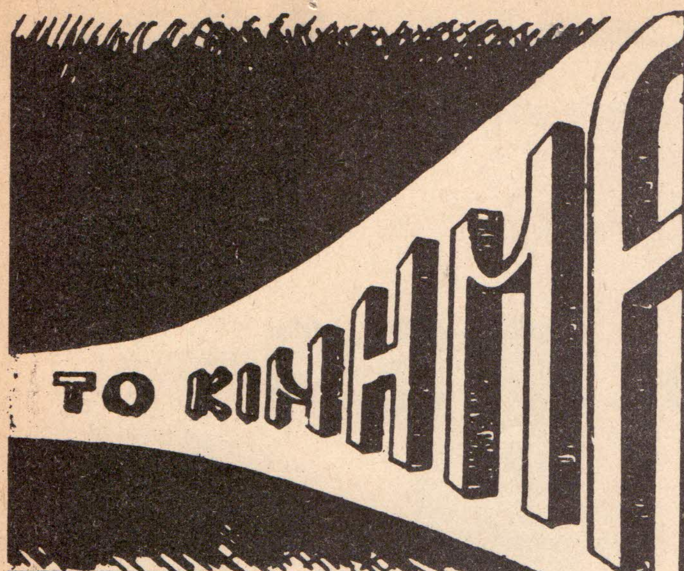

ΑΦΙΣΣΑ

οἱ Γόρδιοι δεσμοί
δέν λύονται
ΚΟΒΟΝΤΑΙ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ Δρχ. 50

τά πάθη ή Ανάστασις

ΕΤΟΣ 5ον ΤΕΥΧΟΣ 71ον

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τό ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ὑπό συντακτικῆς ἐπιτροπῆς.
Ὑπεύθυνος κατά νόμον: Κ. Χατζησταύρου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ (ἐτησία) Δρχ. 600
(ἑξαμηνιαία) Δραχ. 300

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ
Κ. ΣΑΞΩΝΗΣ
ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗΣ 16 - ΤΗΛ. 602.834
ΑΘΗΝΑΙ

Τά σκουλήκια

Ἄς λυσσοῦν οἱ ἐχθροί μας
σάν μᾶς βλέπουν ν᾿ ἀντρώνουμε
κι ἄς σπέρνουν τριβόλους κι ἀγκάθια παντοῦ
κι ἄς βάζουν προδότες, χαφιέδες καί σπιούνους,
ἀργυρώνυτα ὄργανα πού διχόνοια ζητοῦν.

Δέν μποροῦν νά μᾶς σπάσουν,
δέν μποροῦν νά λυγίσουν,
τήν ἀστείρευτη πίστη μας πού μᾶς καίει τήν ψυχή.
Τῶν συντρόφων τό δέσιμο,
ὁ δεσμός τοῦ ἀγώνα
μένει πάντα ἀπείραχτος καί ἐμπρός ὁδηγεῖ.

Καί ἡ ὥρα τῆς κρίσεως σάν ἔλθη
καί τά λάβαρα ἀνεμίζουν ψηλά
ὅταν στήν λεωφόρο τοῦ Θριάμβου προχωροῦμε
ὅλοι αὐτοί θά μᾶς κοιτάζουν ἄν μποροῦν,
ἀπό τό βοῦρκο πού γι᾿ αὐτούς τροφή καί καταφύγιο εἶναι.

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ—ΕΠΙΤΑΓΑΙ:
ΝΙΚΗ ΓΑΛΑΝΗ Ἱπποκράτους 112 Ἀθῆναι

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλεῖο ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ
Ἱπποκράτους 112 Ἀθῆναι τηλ. 3634932

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: Δραχ. 30

ή ΕΝΕΠ καί ή ΕΠ

1. ΤΙ ΕΓΙΝΕ;

Γιά νά γίνη μιά 'Εθνική νεολαία, ἀντίθεσι καί φράγμα ἐναντίον τοῦ χειμάρρου τῆς δημαγωγίας, τῆς συκοφαντίας καί τοῦ σαλταδορισμοῦ πού ἐπεκράτησαν μετά τήν Μεταπολίτευσι τοῦ 74 καί ὁδήγησαν τήν πλειοψηφία τῶν νέων στό Μαρξισμό καί τίς παραφυάδες τῆς συνοδοιπορίας του, χρειαζόταν δυό πράγματα:

α) Ἕνα φορέα.

β) Μιά ὀργανωμένη, ἀγωνιστική καί ἰδεολογικά κατηρτησμένη ἡγετική ὁμάδα.

'Ο φορεύς ἔπρεπε νά εἶναι ἕνα πολιτικό κόμμα καί χρειάσθηκαν 3 χρόνια γιά νά ἀποτολμηθῆ ἡ περιπετειώδης συγκρότησίς του, μέ τήν παρουσία της, τήν δρᾶσι της, τήν δυνατότητα προστασίας καί ὀργανώσεως τῶν δημοσίων ἐκδηλώσεων τοῦ κόμματος. 'Η δημιουργία τῆς ΕΝΕΠ, χάρις στήν ὕπαρξι καί τίς δυνατότητες τῆς ἡγετικῆς ὁμάδος νέων πού τήν ἀνέλαβε, ἀνταποκρίθηκε πλήρως στίς ἀποστολές αὐτές.

Εἶναι πασίγνωστο σήμερα, ὅτι μόνο χάρις στήν δρᾶσι τῆς ΕΝΕΠ ἔγινε δυνατή ἡ σχετικά ἐλεύθερη καί ἀνεμπόδιστη, ἔκφρασις τοῦ κόμματος τῆς Ε.Π. καί δέν ἐπαναλήφθηκε ἡ τραγωδία τῆς ὀργανωμένης γελοιποιήσεως καί τρομοκρατίας τοῦ Δεκεμβρίου 1974.

Μετά τήν σχετική ἐπιτυχία τοῦ 7%, παρ' ὅλες τίς κυβερνητικές καί ἀριστερές πιέσεις καί παρ' ὅλη τήν συνωμοσία σιωπῆς τοῦ τύπου, *τό κόμμα τῆς Ε.Π. ἔπαυσε οὐσιαστικά ὑφιστάμενο*. Ἔκλεισε τά γραφεῖα του, δέν συντονίσθηκε στήν Βουλή, δέν συνεννοήθηκε μέ κανένα βουλευτή ἤ πολιτευτή γιά τήν δημιουργία πολιτικῆς γραμμῆς, δέν ὀργάνωσε καμμιά τοπική ἐπιτροπή καί ἐγκατέλειψε στήν τύχη τους 350 χιλιάδες ψηφοφόρους, περιοριζόμενο σέ προσωπικό ναρκισισμό καί παρανοϊκά ὄνειρα ἀναμονῆς ἀνυπάρκτων προοπτικῶν.

Κατά τό διάστημα αὐτό τῶν 16 μηνῶν (21 Νοεμβρίου 1977 – 21 Μαρτίου 1979), *μόνη ἡ ΕΝΕΠ παρέμεινε ζωντανός καί ὀργανωμένος μηχανισμός*. 'Επέβαλε τήν παρουσία της καί τόν σεβασμό της ἀπό κυβέρνησι καί ἀντιπάλους. Διοργάνωσε ἐκδηλώσεις κάθε εἴδους, σέ ὅλη τήν 'Ελλάδα καί *ἔφθασε στό σημεῖο νά θεωρῆται «ἡ Ε.Π.»*. Τό σπουδαιότερο δέ, δημιούργησε τίς προϋποθέσεις σωτηρίας μερικῶν χιλιάδων νέων ἀπό τόν Μαρξισμό, στεγάσεώς τους σέ ἕναν ὀργανισμό καί τήν 'Ελλάδα στούς ἐθνικόφρονας.

Καί ὅλα αὐτά *χωρίς πολιτική κάλυψι διά πράξεων ἀπό τήν ἡγεσία τῆς Ε.Π.*, ὅταν συκοφαντήθηκε γιά τρομοκρατικές ἐνέργειες καί ὑπέστη διωγμούς ἀπό τήν ἀνησυχήσασα ἀπό τήν δραστηριότητά της κυβέρνησι. *Χωρίς οἰκονομική ἐνίσχυσι ἀπό τήν Ε.Π.* ἐφ' ὅσον καί ἡ «ἡγεσία» της χρησιμοποιοῦσε τήν «ἔλλειψι μέσων» ὡς πρόσχημα γιά τήν δικαιολογία τῆς ἀδρανείας της.

'Επιστέγασμα, πρωτοφανές γιά τά 'Ελληνικά κομματικά χρονικά, τῆς πολιτικῆς δράσεως τῆς ΕΝΕΠ, ὑπῆρξεν *ἡ Β' 'Ιδεολογική Διάσκεψις τῆς 18-19 Νοεμβρίου 1978* ὅπου, γιά πρώτη φορά, ἀντιπρόσωποι ἀπό ὅλες ἀνεξαιρέτως τίς περιοχές τῆς χώρας (198 ἀντιπρόσωποι) συνεζήτησαν, ἐπεξεργάσθηκαν καί ἀπεφάσισαν τίς ἰδεολογικές θέσεις τῆς ΕΝΕΠ καί – προπαντός – *ἐπέλεξαν καί ἐπεκύρωσαν πανηγυρικά τήν ἡγεσία τῆς ΕΝΕΠ καί τό ἔργο της, μέχρι τοῦ προσεχοῦς Α' Συνεδρίου*. Ξαφνικά, στίς 22 Μαρτίου 1979 καί ἐνῶ ἡ 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τῆς ΕΝΕΠ εἶχε προκαθορισμένη συνάντησι, διά τίς 12 τό μεσημέρι μέ τόν πρόεδρο τοῦ κόμματος, ὁ «ἀναστάς ἐκ νεκρῶν πρόεδρος», μέ ἐξώδικο πρόσκλησί του, κοινοποιηθεῖσα στίς 7.35 π.μ., ἀπέλυσε τήν 'Εκτελεστική 'Επιτροπή τῆς ΕΝΕΠ καί τόν 'Αρχηγό της, διορίζοντας νέο «ἀρχηγό» ἕνα μέλος της.

'Η ἐνέργεια αὐτή, ἡ μόνη πού ἐπετέλεσε ὁ «ἀφανής πρόεδρος» τῆς Ε.Π. κατά τούς 16 αὐτούς μῆνες χαρακτηρίζεται:

α) *Παράνομη, ἐφ' ὅσον ἀπό τῆς 19 Νοεμβρίου 1978, ἡ ἡγεσία τῆς ΕΝΕΠ δέν ἦταν πλέον ἀποτέλεσμα διορισμοῦ, ἀλλά καθολικῆς ὑπερψηφίσεως 198 ἀντιπροσώπων τῶν προεδρείων τῆς ΕΝΕΠ ἀπό ὅλη τήν 'Ελλάδα καί ἀντίθετη πρός τό καταστατικό καί τόν κανονισμό τῆς ΕΝΕΠ, τά ὁποῖα – ἀντίθετα μέ τήν Ε.Π. πού οὐδέποτε ἔστερξε σέ τέτοιες διαδικασίες δημοκρατικές – ὑπῆρχαν στήν ΕΝΕΠ.*

β) *Συνωμοτικά προπαρασκευασμένη*, ἐφ' ὅσον καί ἡ ἀπόλυσις ἔγινε αἰφνιδιαστικά τήν αὐγή – δίκην «ἐκτελέσεως» – τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς προκαθορισμένης συναντήσεως τῆς Ε.Ε. μέ τόν πρόεδρο τῆς Ε.Π. καί ἡ βιαία καί παράνομη κατάληψις τῶν γραφείων τῆς Κ.Δ. εἶχε ἤδη γίνει ἀπό τόν νέο «ἀρχηγό» καί μικρή ὁμάδα →

Κοιτάξτε τους... Πόσο καιρό θά τούς βλέπετε ἀκόμη;

Στεφανόπουλος: Τό τελευταῖο λάθος...

Θεοτόκης: Ὅσα δέν φτάνει ἡ ἀλεποῦ...

ἀτόμων, εὔκολα συγκεντρωθέντων μέ τήν προοπτική τῶν «ἀξιωμάτων».

γ) Διχαστική τοῦ χώρου τῆς Ἐθνικόφρονος Παρατάξεως καί ἀποσκοποῦσα στήν διευκόλυνσι τῆς πολιτικῆς τῆς κυβενρήσεως.

Αὐτό εἶναι τό «χρονικό» τῆς κρίσεως.

2.- ΓΙΑΤΙ ΕΓΙΝΕ ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΟΙΟΥΣ;

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ κρίσις ἐπῆλθε, γιατί *τό ξεπερασμένο σέ νοοτροπία καί ἡλικία πολιτικό κατεστημένο* τῆς χώρας – ὁποιουδήποτε κόμματος ἄλλωστε – *δέν ἀνέχεται κρίσεις καί ἐπικρίσεις*, πού μποροῦν νά ἐκθέσουν τήν ἀδυναμία του καί νά φέρουν σέ φῶς καί σέ γνῶσι τοῦ Λαοῦ τήν μόνη δύναμι πού ἔχει: τήν δύναμι ἀδρανείας του. Παράδειγμα οἱ Νεολαῖες καί τῶν ἄλλων κομμάτων. Ἡ συνεχής πίεσις τήν ὁποία ἐξασκοῦσε ἡ ἡγεσία τῆς ΕΝΕΠ γιά ὀργάνωσι τοῦ κόμματος καί *ἑνότητα στήν κορυφή καί στήν βάσι τῆς Ἐθνικόφρονος Παρατάξεως, δηλαδή τοῦ μείζονος χώρου καί πέρα ἀπό τά στενά ὅρια τῆς Ε.Π., δέν ἦταν ἀνεκτή ἀπό τήν «ἡγεσία» ἔναντι τοῦ Λαοῦ γενικά καί τῶν ψηφοφόρων καί πολιτευτῶν εἰδικά καί ἡ ὑπογράμμισις τῶν ἀδυναμιῶν καί, κατ' ἀντιδιαστολή μέ τήν δρᾶσι τῆς ΕΝΕΠ, τῆς ἀνυπαρξίας της, ἦταν «ἀπαράδεκτη ἀναίδεια». Ἐπίσης ἡ ἄρνησις τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΝΕΠ νά ἀκολουθήση τήν ἀνυπαρξία πολιτικῆς καί δικαιολογιῶν τῆς «ἡγεσίας» τῆς Ε.Π. καί ἡ προσπάθειά της νά μεταβάλη τούς ἀμόρφους καί ἀπογοητευμένους ἐθνικόφρονες νέους σέ συνειδητούς Ἐθνικιστάς*, ἦταν ὅπως φαίνεται «ἀπαράδεκτος κίνδυνος» γιά τούς παλαιοπολιτικούς «ἡγέτας» τῆς Ε.Π. καί τήν μικροπολιτική «αὐλή» τους.

Τέλος, *ἡ θανάτωσις τῆς ΕΝΕΠ ἦταν ἀσφαλῶς μιά ἀπό τίς βασικές ἐπιδιώξεις τοῦ κυβερνῶντος κόμματος*, τό ὁποῖον ἔβλεπε μέ ἀνησυχία τίς αὐξημένες δυνατότητες μαχητικῆς παρουσίας τῆς ΕΝΕΠ στήν ἐπερχομένη πολιτική ἀναμέτρησι καί μέ τρόμο τήν ἀποδυνάμωσι καί ἀπογύμνωσι τῆς δικῆς της «νεολαίας», τῆς ὁποίας τά μέλη καί τά προεδρεῖα διέρρεαν ὅλο καί περισσότερο πρός τήν ΕΝΕΠ.

Ἡ ἀνάμειξις ὡρισμένων κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν δέν πρέπει νά ἀποκλείεται δεδομένου ὅ,τι, ἀπό τήν 6η Φεβρουαρίου, ὑπῆρχε ἡ πληροφορία ὅτι κάποια ὑπηρεσία εἶχε λάβει ἀποστολή διαλύσεως τῆς ΕΝΕΠ, ἐντός διμήνου τό πολύ, διά τῆς δημιουργίας ἐσωτερικῶν διενέξεων καί «φράξιας» σ' αὐτήν. Ἡ σύμπτωσις τῶν χρονικῶν ὁρίων εἶναι τουλάχιστον ὕποπτη.

Πρέπει ἀκόμη νά σημειωθῆ ὅτι, στήν προσπάθειά του νά ἀναγνωρισθῆ ὡς «μόνος ἀρχηγός» ὁ «κοινοβουλευτικός ἐκπρόσωπος» τῆς Ε.Π. ἤθελε νά ἀποστερήση τόν πρόεδρο τῆς Ε.Π. ἀπό τό τελευταῖο του πιθανό «ἐπιχείρημα», τήν ὕπαρξι δηλαδή μιᾶς «ὑψηλῆς ἐπικυ-

ριαρχίας» ἐπί τῆς ΕΝΕΠ, ἐνῶ οἱ προσπάθειές του μονοπωλήσεως ἑνός κακῶς ἐννοουμένου βασιλισμοῦ – ἐνῶ ὁ βασιλιάς πρέπει νά ἐκπροσωπῆ τό Ἔθνος ὁλόκληρο – δέν συμβιβάζονταν μέ τήν πολιτική τῆς «ἑνότητος στή βάσι καί στήν κορυφή» τῆς ΕΝΕΠ.

Ἡ θανάτωσις τῆς ΕΝΕΠ, συνεπῶς, γινόταν ἀπόλυτη ἀνάγκη γι᾿ αὐτόν καί συμφωνοῦσε καί μέ τά κάθε εἴδους *ἀπωθημένα ὅσων ἀπό τό περιβάλλον του* εἶχαν ἐπιχειρήσει, χωρίς ἐπιτυχία, νά ποδηγετήσουν τήν ΕΝΕΠ.

Ἡ ἀνεύρεσις ἑνός ὁποιουδήποτε προσώπου, μέσα ἀπό μία ἀξιοκρατική ἐκτεταμένη καί πολύπλοκη ὀργάνωσι, ὅπως ἡ ΕΝΕΠ, εἶναι εὔκολη. Ὑπάρχουν πάντα οἱ «δυσαρεστημένοι», ἐκεῖνοι πού «μένουν πίσω», ἐκεῖνοι πού ἔχουν φιλοδοξίες ἀνάλογες μέ τά ἀπωθημένα τους καί ἀντιστρόφως ἀνάλογες μέ τίς πραγματικές δυνατότητές τους. Καί εἶναι πρόθυμοι νά ἀκούσουν τίς «προσφορές», οἱ ὁποῖες – νομίζουν – ὅτι θά τούς φέρουν πλησιέστερα πρός τήν ἱκανοποίησί τους, ἔστω καί προσωρινά. Λησμονοῦν τό ρητό ὅτι «τήν προδοσία πολλοί ἀγάπησαν, τόν προδότη κανείς» καί ὅτι ἀφοῦ χρησιμοποιηθοῦν προσωρινά, θά πεταχθοῦν ἔπειτα.

Γιατί *ὁ σκοπός τῆς κρίσεως* καί τοῦ «τέκτονός» της εἶναι ἁπλός: Ἡ ἀπαλλαγή ἀπό τήν ἐνοχλητική παρουσία ἐπικριτῶν καί *ἡ βαθμιαία ἐξαφάνισις τῆς ἰδίας τῆς ΕΝΕΠ*, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ νά κρατηθῆ ἀπό ἀνίδεους καί ἀκόμη λιγώτερο νά ὑπάρξη, χωρίς τήν πνοή ἐκείνων ποιύ τήν δημιούργησαν καί τήν ἄνδρωσαν, θυσιάζοντας ἐπί 17 μῆνες, 16-18 ὧρες ἐργασίας τό 24ωρο καί διανύοντας χιλιάδες χιλιόμετρα κάθε μῆνα.

Οἱ Ἐθνικόφρονες Ἕλληνες εἶχαν καταλάβει τί ἦταν ἡ ΕΝΕΠ. Γρήγορα θά καταλάβουν, δυστυχῶς, τί ἔγινε ἡ ΕΝΕΠ καί ποιοί καί γιατί τήν «ἐξετέλεσαν».

3.– ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ;

Ἀποδείχθηκε ἤδη, ὅτι τά ὄνειρα καί οἱ ἐπιδιώξεις τῶν νεκραναστημένων καί τῶν ὑποκινητῶν τῆς κρίσεως ἔχουν ἀποτύχει. Ἡ ΕΝΕΠ εἶναι μία ὀργάνωσις μέ ὑποδομές καλά ἐλεγχόμενες ἀπό τήν ἡγεσία πού τίς δημιούργησε. Καί οἱ νέοι Ἕλληνες Ἐθνικισταί δέν ἀνέχονται πλέον τά «οὐκάζια τῆς Τσάρων τοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου», γιατί ἔχουν ἀρχίσει νά συνειδητοποιοῦν τήν *ἀνάγκη ἀνανεώσεως τῶν προσώπων καί προπαντός τῶν μεθόδων τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς χώρας*.

Ἡ νεοδιορισμένη πραξικοπηματικά «ἡγεσία» δέν κατόρθωσε νά προσεταιρισθῆ παρά ἐλάχιστο ποσοστό ἀτόμων καί δέν κατόρθωσε νά ἀναγνωρισθῆ παρά ἀπό 4 παραρτήματα τῶν Ἀθηνῶν (ἐπί 7) καί 3 τῆς ἐπαρχίας (ἐπί 36).

Ἀντίθετα, ἡ νόμιμη, ἐκλεγεῖσα ἀπό τήν Β΄ Ἰδεολογική Συνδιάσκεψι ἡγεσία τῆς ΕΝΕΠ διατήρησε την ἐπιδοκιμασία τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Τ.Ο. καί Ο.Σ. τῆς ἐπαρχίας καί 3 τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπόδειξις τῆς ἀδυναμίας καί τῆς ἀμηχανίας τῶν πραξικοπηματιῶν εἶναι ἡ λασπολογία καί ἡ ἐκστρατεία συκοφαντικῆς δυσφημήσεως πού ἐξαπέλυσε κατά τῆς νόμιμης ἡγεσίας, ἡ ὁποία μπορεῖ, πολύ σύντομα, νά ἀποδειχθῆ «δίκοπο μαχαῖρι» γι᾿ αὐτούς.

Ἤδη οἱ ἀνακοινώσεις τῆς νόμιμης ἡγεσίας πρός τόν τύπο, δημοσιεύθηκαν στίς περισσότερες ἐφημερίδες, μέ ἔμφασι στήν νομιμότητά της καί στήν ἀντιδημοκρατική καί πραξικοπηματική ἐνέργεια τῆς «ἡγεσίας» τῆς Ε.Π., ἐνῶ οἱ ἀνακοινώσεις τῶν πραξικοπηματιῶν δημοσιεύθηκαν σέ μιά μόνο, γνωστή γιά τούς δεσμούς της μέ τόν ὑπεύθυνο τοῦ πραξικοπήματος «κοινοβουλευτικό ἐκπρόσωπο» τῆς Ε.Π.

Ἀκόμη, οἱ πολιτευταί τῆς Ε.Π. διαβλέποντας ἀμφίβολο τό μέλλον τοῦ κόμματος καί τῆς «ἡγεσίας» του, πλήν βεβαίως τῶν «αὐλικῶν», τηροῦν στάσι ἀναμονῆς καί ἐπιφυλακτικότητος, περιοριζόμενοι σέ εὐχολόγιο «ὑπέρ ἑνότητος» καί κατευνασμοῦ τῆς κρίσεως. Ἡ προοπτική τῆς Ε.Π. δέν εἶναι καλύτερη ἀπό ἐκείνη τῆς πραξικοπηματικῆς μορφῆς τῆς ΕΝΕΠ, ἐν ὄψει τῶν ἐπικειμένων ραγδαίων πολιτικῶν ἐξελίξεων καί τῆς ἐμφανίσεως νέων νέων πολιτικῶν ἐκφράσεων τοῦ Ἐθνικόφρονος χώρου, ἡ ἀκόμη καί «ἀναβαπτίσεως παλαιῶν». Εἶναι πάντως σαφές, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπ᾿ αὐτούς, ἔχοντας γνωρίσει τήν ἀποδοτικότητα καί τήν ἀποτελεσματικότητα τῆς δράσεως τῆς νόμιμης ἡγεσίας τῆς ΕΝΕΠ καί *γνωρίζοντας ὅτι ὁπωσδήποτε θά τήν ξαναβροῦν μπροστά τους* καί θά τήν χρειασθοῦν στό μέλλον, θά σκεφθοῦν πολύ πρίν ἐπιλέξουν τήν πορεία τους. Τό ἴδιο ἀκριβῶς ἰσχύει καί γιά τούς βουλευτάς.

4.– ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΝΕΠ;

Τό μέλλον τῆς πραξικοπηματικῆς ΕΝΕΠ εἶναι ἀνύπαρκτο. *Δέν ὑπάρχουν σ᾿ αὐτήν σαφεῖς ἰδεολογικές κατευθύνσεις* (ἤδη ἡ ἔννοια τοῦ Ἐθνικισμοῦ ἀντικατεστάθηκε ἀπό τήν ἄχρωμη καί ἀόριστα γενική ἔννοια τοῦ «πατριωτισμοῦ», στίς ἀνακοινώσεις). *Δέν ὑπάρχει πολιτικό ὑπόβαθρο*, ἀπό «κόμμα» καί «ἡγεσία» πού ἔχουν ἤδη μειωθῆ στό ἐλάχιστο στήν συνείδησι τῶν ἐθνικοφρόνων καί ἰδίως τῶν ψηφοφόρων τους. *Δέν ὑπάρχει ἱκανότης ὀργανώσεως καί δύναμις ἐργασίας* στούς διορισμένους, ἐφ᾿ ὅσον ἦσαν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι πού «εἶχαν μείνει πίσω» στόν ἐξαντλητικό ρυθμό καί τά βάρη τῆς ἐργασίας γιά τήν ὀργάνωσί της. *Δέν ὑπάρχει ἐπαρχιακό ὑπόβαθρο* μελῶν καί τοπικῶν ὀργανώσεων. *Δέν εἶναι εὔκολο νά βρεθοῦν πόροι* χωρίς ὀργάνωσι καί μέ ἀβέβαια πολιτική προοπτική.

Ὑπάρχουν μόνο «λιβανωτό» καί ποδηγέτησις ἀπό «χαμένα ἄλογα». Κατ᾿ ἀντιδιαστολή, *τό μέλλον τῆς νόμιμης ΕΝΕΠ εἶναι ἀνοιχτό. Ἡ ΕΝΕΠ δέν ἔχει τήν πρόθεσι διχασμοῦ τοῦ ἐθνικόφρονος χώρου. Οἱ διχασταί εἶναι ἐκεῖνοι πού ὑπεκίνησαν τό πραξικόπημα.* Εἶναι ἐκεῖνοι πού χωρίζουν τούς Ἐθνικόφρονας σέ «βασιλι-

κούς», «δημοκρατικούς», σέ «χουντικούς», σέ «φασίστες» καί τραβοῦν διαχωριστικές γραμμές, ἀνάλογα μέ τίς παραισθήσεις ἤ τίς ψευδαισθήσεις τους.

'Αλλά ἡ ΕΝΕΠ ἀποβλέπει στήν ἀπαλλαγή τῶν 'Εθνικιστῶν Νέων τῆς 'Ελλάδος ἀπό τά συμπλέγματα τῶν «κληρονομικῷ δικαιώματι ἡγετῶν» καί ἀπό τίς μεθόδους καί τούς σκοπούς διαιωνίσεως τοῦ ξεπερασμένου καί ἀρνητικοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου. 'Αποβλέπει στήν δημιουργία φορέων πολιτικῶν μέ σύγχρονες μεθόδους, τοῦ 1985 καί 1995 καί ὄχι τοῦ 1935 καί 1945, οἱ ὁποῖοι ὁδήγησαν τήν 'Ελλάδα στό σημερινό κατάντημά της. *'Αποβλέπει στήν ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ;*

'Η ΕΝΕΠ θά ἀγωνισθῆ γιά τήν πραγμάτωσι τῶν σκοπῶν αὐτῶν μέ τήν μορφή πού θά ἐπιλέξη αὐτή καί μέ κριτήρια τῆς σημερινῆς πραγματικότητας καί *πάντοτε στά πλαίσια τοῦ Νόμου. 'Η ΕΝΕΠ δέν φοβᾶται τίς συγκρίσεις, οὔτε τίς κρίσεις. Γνωρίζει ὅτι τό μέλλον εἶναι δικό της,* ὅσος χρόνος κι ἄν χρειασθῆ. Τήν δικαίωσι της θά τήν βρῆ μέ τόν ἀγῶνα της καί μόνο μ' αὐτόν. ■

Τό πρόσωπό μας

Θ' ἀγωνισθοῦμε. Αὐτή ἦταν, εἶναι καί θά εἶναι ἡ ἀπόφασί μας. 'Η ἀπόφασι πού τάραξε τά λασπωμένα νερά τοῦ κόμματος τῶν πολιτικῶν κομμάτων καί τοῦ σαθροῦ κατεστημένου τοῦ ἀρχηγισμοῦ καίὶ τῆς προσωπολατρείας.

'Η ἀπόφασι πού δημιούργησε φόβο γιά τά ἀξιώματα καί τίς πολυθρόνες τους, πού τούς δημιούργησε προβλήματα γιατί τούς ἀπεκάλυψε καί φανέρωσε ποιοί πραγματικά ἦσαν.

Ξεκινήσαμε δείχνοντας σ' ὅλους τό πρόσωπό μας, περήφανοι γιά τόν ἀγώνα καί πρόθυμοι γιά τήν θυσί:α.

Καί ἐμεῖς εἴμαστε – αὐτοί πού πιστεύουν σάν ἰδεολογία, τόν ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ.

- *αὐτοί πού ἔχουν βάλλει σάν ὑπέρτατη ἀξία τό Έθνος.*
- *αὐτοί πού ἔχουν ὁρκιστεῖ νά ὑπηρετήσουν τήν Πατρίδα τους.*
- *αὐτοί πού ἀκολουθοῦν τόν ἡρωϊκό τρόπο ζωῆς καί διέπονται ἀπό πνεῦμα θυσίας.*
- *αὐτοί πού ἔχουν δεῖ καθαρά τί συμβαίνει ἀπ' τό 74 πού γύρισε ὁ Καραμανλής.*
- *αὐτοί πού ἔχουν θέσει στόχους γιά τό μέλλον καί ἔχουν προγραμματίσει τήν δημιουργία μιᾶς 'Ελλάδος ἀπηλλαγμένης ἀπό τίς ξένες ἐπεμβάσεις, τούς πουλημένους πολιτικούς καί τούς ἀπηρχαιομένους θεσμούς.*
- *αὐτοί πού ἔχουν ἀποφασίσει νά ἀγωνισθοῦν ἄν καί ξέρουν ὅτι στόν ἀγῶνα τους αὐτό θά εἶναι μόνοι.*

Ζητοῦμε μιά 'Ελλάδα 'Ελληνική καί ὄχι πνιγμένη ἀπό τόν στεῖρο μιμητισμό λαῶν πού γνώρισαν ἀπό μᾶς τί εἶναι πολιτισμός.

Ζητοῦμε ἐπιστροφή στίς ρίζες τῆς φυλῆς μας καί στόν ἑλληνικό τρόπο ζωῆς.

Διδασκόμεθα ἀπό τήν 'Ιστορία νά εἴμαστε περήφανοι γιά τήν καταγωγή μας καί αἰσθανόμαστε δέος γιά τό 'Ελληνικό θαῦμα, χωρίς ὅμως νά κλείνουμε τά μάτια στά ἐλαττώματα τῆς φυλῆς μας.

Πιστεύουμε ὅτι τό 'Ελληνικό πνεῦμα, δημιουργός τοῦ ἀρχαίου καί τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, διαμορφωτής τοῦ 'Ελληνορωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ καί ὑποκινητής τοῦ 'Ανθρωπισμοῦ, εἶναι ἡ φυσική ἀπαρχή τῆς νέας 'Ακμῆς.

Πιστεύουμε στήν Δύναμί μας, στήν ὀρθότητα τῶν κριτηρίων μας, στήν ἀποφασιστικότητα τοῦ ἀγώνα μας, στήν ἀνάγκη δημιουργίας νέων φορέων πού θά σταματήσουν τίς αὐθαιρεσίες καί θά θέσουν τίς βάσεις γιά ἕνα σωστό ξεκίνημα.

Πιστοί στήν ἀπόφασί μας ν' ἀγωνισθοῦμε δέν ἐντυπωσιασθήκαμε ἀπό τίς διώξεις, τίς ἔρευνες, τίς καταστροφές, δέν φοβηθήκαμε νά ρωτήσουμε: «Ποιοί πρόδωσαν τόν ἀγῶνα τῆς Κύπρου, ποιοί βγάλαν στό σφυρί τό Αἰγαῖο, τήν Θράκη, τό 'Ιόνιο, ποιοί ἔκαναν τίς μυστικές συμφωνίες, τί ἐλέχθησαν στίς συναντήσεις τῆς Κυβερνήσεως μέ ἀρχηγούς ἄλλων κρατῶν, τί συμβαίνει μέ τήν Οἰκονομία, γιατί τά πάντα ἔχουν παραλύσει, γιατί ἡ ἀστυνόμευσι μεγαλώνει ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας, γιατί, γιατί...;». Καί ἔρχονται οἱ ἀπαντήσεις μέσα ἀπό τόν κίτρινο τῦπο: «Εἴσαστε τραμπούκοι, εἴσαστε φασίστες, εἴσαστε βομβιστές, εἴσαστε παρακράτος.».

Καί δέν περιοριζόμαστε στό νά κατακρίνουμε τούς ἀντιπάλους μά καταλογίζουμε καί εὐθῦνες στήν ἡγεσίας τῆς Ε.Π. πού λάμπει διά τῆς ἀπουσίας της. Καί →

ρωτᾶμε: «Μέ ποιό δικαίωμα κύριοι θεωρεῖται κτῆμα σας τήν ἐθνική παράταξι. Μέ ποιό δικαίωμα ἀρνεῖσθε τήν ὀργάνωσι ὅταν ἡ βάσι τήν ζητᾶ τόσο ἐπίμονα; Μέ ποιό δικαίωμα προσπαθεῖτε μέ κάθε τρόπο νά ἐμποδίσετε τόν ἀγώνα μας, τί παριστάνετε κλεισμένοι ἀθέατοι στά γραφεῖα σας;»

Καί ἡ ἀπάντησι τους ἦρθε μέ τήν προδοσία καί τήν λασπολογία. Βρῆκαν ἄτομα ὅμοια τους, ἴδια δημιουργήματα τοῦ μολυσμένου κομματικοῦ συστήματος καί τῆς ὑστερικῆς φιλοδοξίας, ἄτομα ἀνίκανα νά ἀνέβουν ἀξιοκρατικά μέ τίς προσωπικές τους ἱκανότητες πού περίμεναν τήν νύκτα γιά νά μποῦν κρυφά στά γραφεῖα κρατώντας στό χέρι τό συγχωροχάρτι ἑνός ἀνύπαρκτου πολιτικά καί βιολογικά ἀτόμου, ζητῶντας νά σφετερισθοῦν καί νά καπηλευθοῦν τόν μόχθο καί τήν προσπάθεια, τόν ἀγῶνα καί τίς θυσίες ἄλλων. Καί δέν στάθηκαν ἐκεῖ. Μά συνεχίσαν τήν προδοσία τους ρίχνοντας λάσπη, προσπαθῶντας νά βρωμίσουν ὅτι οἱ ἴδιοι εἶναι ἀνίκανοι νά δημιουργήσουν.

Γι' αὐτούς, ὑπάρχει μιά *ὑπενθύμισι*. Ὅ,τι τήν προδοσία πολλοί τήν ἀγάπησαν, ἀλλά τόν προδότη κανείς.

Γιά μᾶς, ὑπάρχει *μιά διαπίστωσι*. Ὅτι μέ κάθε χτύπημα ἀντί νά λυγίσουμε, ξεκινᾶμε ποιό δυνατοί, ποιό σίγουροι, γεμάτοι ἐλπίδα καί πίστι. Κάθε χτύπημά τους εἶναι μία ἀπόδειξι ὅτι προχωρᾶμε σωστά, εἶναι γιά μᾶς ἡ ἱκανοποίησι ὅτι κτυπᾶμε ἐκεῖ πού πονοῦν. Ἡ ἀπόφασί μας ν' ἀγωνιστοῦμε δέν κάμπτεται μέ προδοσίες καί λασπολογίες.

Γιά μᾶς πού πιστεύουμε ὅτι ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΥΝΑΜΙΣ ὁ ἀγώνας μας τελειώνει μόνο ἐκεῖ πού τελειώνει καί ἡ ζωή μας. ■

ΤΟΞΟΒΟΛΕΣ

Ἔπεσες!
Ἦταν φυσικό, συναγωνιστή μου χαμένε...
Εἶναι ἡ *μοίρα* αὐτῶν πού ἀκροβατοῦν,
πάντα νά πέφτουν στό τέλος...
Δέν σοῦ κρατῶ κακία, συναγωνιστή μου χαμένε...
Τά χρόνια πού ἔδωσες μετρῶ.
Τά χρόνια πού ἀγωνίστηκες...
Τά χρόνια πού μαζί παλαίψαμε...
Τά χρόνια πού μαζί ὀνειροπολήσαμε...
Τά χρόνια πού ΕΣΥ ἔσβησες
γυρνῶντας τό κεφάλι στό πλάϊ
ὑποκύπτοντας στά διλήματα
τῶν ΖΥΓΩΝ(!).
Τό ξέρω συναγωνιστή μου χαμένε:
Ἄν σοῦ δώσω τό χέρι,
πάλι θά σέ σηκώσω...
Δέν θά στό δώσω ὅμως!
Ἀπό δῶ καί μπρός θά δί:νω τήν ζωή μου
γιά ἀνθρώπους πού δέν θά ἀκροβατοῦν δίπλα μου!

ΦΩΤΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

YUNANINLAR GELIYOR!

(Ἔρχονται οἱ Ἕλληνες)

Συνηθίζομε ὅταν ἕνα πρόβλημα περιπλέκεται καί ἡ λύσις του χρονίζει ἤ ὅταν φθάνωμε εἰς ἀδιέξοδον νά λέγωμεν ὅτι κατήντησε πλέον, τό ὑπ' ὄψιν πρόβλημα, «Ἀνατολικόν ζήτημα» ὑπαινισσόμενοι τήν ἀείποτε διαμάχην τῶν Μεγάλων διά τόν ἔλεγχον τῶν θερμῶν θαλασσῶν.

Ἕνα τοιοῦτον πρόβλημα ἔχει καταστῆ καί τό «Κυπριακόν», διότι εἶναι μία φάσις, ἕνα παρακλάδι τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ζητήματος.

Ὅλοι οἱ Μεγάλοι ἀσχολοῦνται μέ τήν λύσιν του. Προτάσεις, ἀντιπροτάσεις, συσκέψεις, κινήσεις, ταξείδια ὅλα εἰς τήν ἡμερησίαν διάταξιν, ὅλα εἰς τήν διάθεσιν τῶν «ἱπταμένων» διπλωματῶν καί ἁρμοδίων διά νά λυθῆ μία ἁπλῆ ἐξίσωσις ὅπου ἐπί συνόλου κατοίκων μιᾶς νήσου τό 82% εἶναι Ἕλληνες καί τό 18% εἶναι Τοῦρκοι. Τό Ἑλληνικόν στοιχεῖον δέ εἶναι τόσον ἰσχυρόν ὥστε διετηρήθη, εἰς πεῖσμα τῶν κατακτητῶν, ἀμιγές Ἑλληνικόν μέ τάς παραδόσεις του, τήν γλῶσσαν του τήν θρησκείαν του καί τήν βαθεῖαν πίστιν του πρός τά ἤθη καί ἔθιμά του, χωρίς ποτέ νά ἀνήκη εἰς τήν Ἑλληνικήν ἐπικράτειαν, μετά στήν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου. Καί αὐτό εἶναι τό ἀξιοθαύμαστον τῆς ὑποθέσεως.

Πολύς κόσμος λοιπόν ἐνδιαφέρεται διά τό πρόβλημα Κύπρος, τόσον κόσμον ἀπασχολεῖ ἡ διένεξις καί ἐν τούτοις δέν εἶναι δυνατόν νά ἐξευρεθῆ λύσις. Εἶναι δυνατόν Ἀμερικανοί καί Ρῶσοι νά συμφωνοῦν εἰς τήν ἐπίλυσιν μιᾶς διενέξεως καί νά μή δύνανται νά τήν ἐφαρμόσουν; Κάτι ἄλλο συνεπῶς συμβαίνει. Τόσα χρόνια πρέπει νά ἔχωμεν ἐξαγάγει τά συμπεράσματά μας.

Οἱ μεγάλοι γνωρίζουν ὅτι ἔχομε τό δίκαιον μέ τό μέρος μας περισσότερον ὅλων δέ οἱ Ἄγγλοι, οἵτινες ὁπότε μᾶς ἐχρειάζοντο ἔτειναν τό τεμάχιον «κρέατος» Κύπρος πρός τόν ἀδημονοῦνται καί πειναλέον κύνα ἵνα παρασύρουν τοῦτον μέ τό μέρος των.

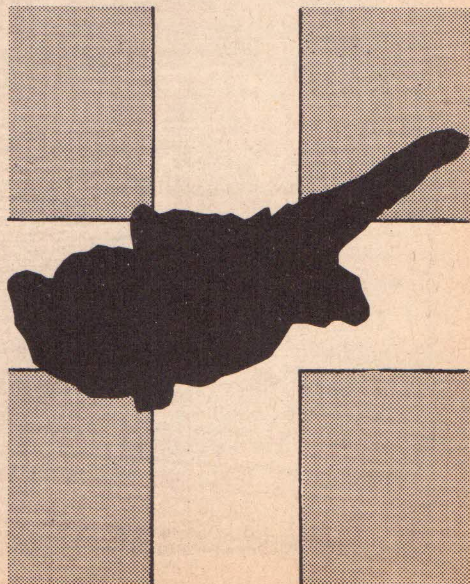
Δέν θέλουν λοιπόν οἱ Μεγάλοι, εἰς ἔκτασιν, νά δυσαρεστήσουν τούς Τούρκους καί δέν ἐνδιαφέρονται νά ἱκανοποιήσουν τούς Ἕλληνας.

Οἱ Τοῦρκοι ἐνθαρρυνόμενοι ἀπό τήν τοιαύτην συμπεριφορά τῶν ἰσχυρῶν πραμένουν ἀμετάθετοι εἰς τάς θέσεις των, δέν ὑποχωροῦν οὔτε βῆμα εἰς τάς Ἑλληνικάς ἀπόψεις. Εἶναι εὐθικτοι μόνον εἰς τάς μετά τῆς Ἑλλάδος διενέξεις. Ἑκάστη λύσις ἥτις γίνεται παραδεκτή ἀπό τούς Ἕλληνας εἶναι πάντοτε χειροτέρα τῆς προηγουμένης καί ἐμπεριέχει τό σπέρμα τῆς περαιτέρω διενέξεως.

Οἱ Ε/Κύπριοι κλαυθμηρίζοντες καί ὀδυρόμενοι ἀναμένουν τούς διαφόρους Κλῆφφορντ ἤ Κίσσιγκερ ἤ Βάλντχαϊμ νά ἀνεύρουν λύσεις. Κρέμονται ἀπό τοῦ στόματος τοῦ γελαστοῦ Κυρίου Κάρτερ διά νά μαλώση τούς Τούρκους, νά τούς συνετίση ἵνα παύσουν νά σφάζουν τούς Ἕλληνας καί νά βιάζουν τάς συζύγους καί ἀδελφάς των.

Καί τό σήριαλ συνεχίζεται, τό χρῆμα ξοδεύεται εἰς πολυήμερα ταξείδια καί συσκέψεις εἰς διάφορα σημεῖα τῆς ὑδρογείου ὅπου τελικῶς ὅλοι «εὔχονται» νά δοθῆ μία λύσις δικαία, εἰρηνική μέ ἀρκετήν δόσιν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί ἀμοιβαίας κατανοήσεως πού σημαίνει ὅτι 40.000 «Μεμέτια» ἐξακολουθήσατε νά παραμένετε εἰς τήν νῆσον, ἀφοῦ τά ἔξοδά σας καταβάλλονται ἀπό «ρεφενέ» τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Οἰκουμένης.

Ἀδελφοί Κύπριοι! Γνωρίζετε τήν κατάστασιν εἰς τήν Κύπρον καλλίτερον παντός ἄλλου. Γνωρίζετε ὄχι μόνον ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἦσαν τό 18%, ἀλλά καί τήν ποιότητα αὐτοῦ τοῦ ποσοστοῦ. Ἐν τούτοις αὐτή ἡ μικρά μειονότης ὄχι μόνον σήμερον ὄχι μόνον ὑπαγορεύει τάς θελήσεις της, ἀλλά κατέχει τά 40% τῆς νήσου, ἔχει ἐπιτύχει τήν de facto διχοτόμησιν, τό μέγιστον ἤτοι τῶν ἐπιδιώξεῶν της καί λοιδορεῖ τό 82%. Θά δεχθῆτε τήν διχοτόμησιν; Ἐάν ναί τότε δέν χρειάζονται περαιτέρω ἀγῶνες. Ἐάν ὄχι, ἐάν ἐπιθυμῆτε νά ζήσετε ἐλεύθεροι, ἐάν ἐπιθυμῆτε κάποτε νά σταματήσουν οἱ διενέξεις καί νά λυθῆ δικαίως καί λυσιτελῶς τό πρόβλημά σας, τότε ΕΓΕΡΘΗΤΕ! Σταματήσατε τούς κλαυθμηρισμούς. Ἀτενίσατε πρός Ἀνατολάς τό νεοπαγές κρατίδιον τοῦ Ἰσραήλ. ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ νά διατηρηθῆ εἰς Μέσην Ἀνατολήν καί τό ἐπέτυχεν δι' ὁλοκληρωτικοῦ ἀγῶνος. Ἐστράτευσε ἄνδρας, γυναίκας, μειράκια καί ἠγωνίσθη ἐναντίον πολλαπλασίου, προαιωνίου ἐχθροῦ, ὑποστηριζομένου ὑπό ἰσχυρῶν. Καί σήμερον ὑπαγορεύει αὐτό τάς θελήσεις του καί θαυμάζεται ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς ὑφη-

λίου. Ὁ ἀγών του εὗρε ὑποστηρικτάς καί σήμερον εἶναι τό... ΙΣΡΑΗΛ!

Ἀποσύρατε τώρα τό βλέμμα σας καί ἐπεκτείνατέ το πολύ μακρύτερον εἰς τήν Ἄπω Ἀνατολήν. Ἕνα ἄλλο κράτος, τό Βιετνάμ, σκλαβωμένο ἐπί ἔτη ἀπό διαφόρους ἰσχυρούς κολοσσούς κατακτητάς, ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ καί αὐτό νά ζήση ἐλεύθερον. Ἐξηυτέλισε ἀρχικῶς μίαν ολόκληρον Γαλλίαν εἰς τό Ντιέν–Μπιέν-Φοῦ καί ἀργότερον τόν Ἀμερικανικόν κολοσσόν τόν ὁποῖον ἠνάγκασε ν' ἀποσυρθῆ ἀπό τά ἐδάφη του καί νά αναθέση τήν «Βεντέταν» εἰς τόν «Κίτρινον ἀνθρώπινον ὁδοστρωτήρα». Καί ὁμιλοῦν σήμερον οἱ πάντες διά τήν «Γκιάπειον Στρατηγικήν», ἥν ἐφήρμοσε, δηλαδή μίαν ειδικήν μέθοδον διά τό ὑπ' ὄψιν ἔδαφος καί τόν συγκεκριμένον ἐχθρόν.

Σεῖς ἀδελφοί Κύπριοι ἔχετε ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ νά ζήσετε ἐλεύθεροι; Τότε ΕΓΕΡΘΗΤΕ! Στρατευθεῖτε ὅλοι γυναῖκες καί ἄνδρες. Κάτι πού ἔπρεπε ἀπό πολλοῦ νά ἔχει γίνη. Ἔστω τώρα ὑπάρχει ἀκόμη χρόνος, ὅταν ὑπάρχει θέλησις. Ὁμονοήσατε. Συγκροτηθεῖτε, ὀργανωθεῖτε, ὅλοι, ἐκπαιδευθεῖτε ὅλοι ἀναλόγως, οἱ ἁρμόδιοι γνωρίζουν διά νά ἀντιμετωπίσετε τόν συγκεκριμένον ἐχθρόν.

Οἱ Τοῦρκοι λατρεύουν τήν ἰσχύν. Μόνον εἰς αὐτήν πιστεύουν. Αὐτήν ἀντιλαμβάνονται. Ἐφαρμόσατέ την. Βασισθῆτε εἰς τήν ἰδικήν σας δύναμιν. Οἱ ἀριθμοί δέν παίζουν ρόλον. Μόνον ὅταν ἀναγκασθοῦν νά ἀναφωνήσουν περιδεεῖς: «YUNANILAR GELIYOR!» μόνον τότε θά ἐπιτύχετε τήν πραγματικήν ἐλευθερίαν σας! Τότε θά ἀντιληφθοῦν οἱ Μεγάλοι ὅτι ἡ λύσις εἶναι εἰς *χεῖρας σας* καί δέν δύνανται νά περιπαίζουν ἕνα λαό καί νά τόν καθιστοῦν δυστυχῆ, διά λόγους σκοπιμότητος.

Κύπριοι ἀδελφοί! Ἡ λύσις εἶναι εἰς τάς ἰδικάς σας χεῖρας. Σταματήσατε τά δάκρυα. Εἶναι καιρός νά κλαύσουν καί οἱ δικές τους μάνες. Ἡ Κύπρος θά γίνῃ ὁ τάφος τῶν βαρβάρων. Ὄχι πλέον μέ τόν Σταυρό στό χέρι, ἀλλά εἰς τήν ψυχήν. Εἰς τό ἕνα χέρι ἡ Νάρκη καί εἰς τό ἄλλο τό μπαζούκας ἐμπρός ὅλοι μαζί ἡνωμένοι διά μίαν Κύπρον ἔντιμον, ἐλευθέραν, ἑλληνικήν!

Μιχαήλ Οἰκονομάκος
Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ.

Ἀπαράδεκτα!...

Στίς 21.3.79, δημοσιεύθηκε ἡ εἴδησις ὅτι ὁ ἕνας ἀπό τούς συλληφθέντες ἐπικηρυγμένους ὡμολόγησε ὅτι αὐτός ἔβαλε τίς βόμβες τῶν κινηματογράφων «Ἕλλη» καί «Ρέξ».

Καί ἀναλογίζεται κανείς τήν αἰσχρή κωμωδία, τήν ἄθλια καί ἀνέντιμη ὑποκρισία τῶν συλλήψεων, ἀνακρίσεων, ἐρευνῶν διά τῆς βίας (μέ παραβιάσεις θυρῶν σέ κάποιες περιπτώσεις!) καί παραπομπῶν στόν Εἰσαγγελέα (μετά ἀπό παράνομες κρατήσεις 15 ἡμερῶν, χωρίς νά ἔχη ἀπαγγελθῆ κατηγορία!) τόσων ἀθώων ἀνθρώπων...

Πῶς καί μέ τί «στοιχεῖα» κατηγορήθηκαν ἐκεῖνα τά 10 νεαρά παιδιά ὅτι ἔβαλαν τίς βόμβες στούς κινηματογράφους;

Πῶς καί γιατί ἐπέμεναν οἱ «μάρτυρες κατηγορίας» γιά τέτοια ἐγκλήματα, παρ' ὅλο πού ἀπό τό Συμβούλιο ἤδη εἶχαν καταπέσει οἱ κατηγορίες γιά 6 ἀπ' αὐτούς καί γιά τούς ὑπολοίπους 4 καί εἶχαν γίνει ἀστεῖες;

Σέ τί ἀπέβλεπαν καί ποιό σχέδιο σκοπιμότητος ἐξυπηρετοῦσαν οἱ κατηγορίες καί οἱ συκοφαντικές δυσφημίσεις καί σπιλώσεις ὑπολήψεων;

Εἶναι δυστυχῶς φανερή ἡ σκοπιμότης καί τό σχέδιο. Ἀπέβλεπε στήν τρομοκράτησι τῶν Ἐθνικά σκεπτομένων ἀντιπάλων τῆς κυβερνήσεως καί στήν σπίλωσι καί κατά τό δυνατόν ἐξουδετέρωσι ὅσων δέν σκύβουν τό κεφάλι στίς διαταγές της καί στήν διαλυτική πολιτική της...

Τώρα πού – ὡς ἐκ «θαύματος»! – βρέθηκαν οἱ ἔνοχοι, τώρα πού ἀποκαλύφθηκε ὅτι ἦσαν γνωστοί κακοποιοί τῆς Σημάνσεως (ἄρα γνωστοί στίς ὑπηρεσίες καί ὡς πρός τίς ὁπλοκατασκευαστικές ἱκανότητές τους!) πῶς πρέπει νά αἰσθάνωντα – ἄν μποροῦν νά αἰσθανθοῦν – αὐτοί πού τούς παρέπεμψαν, παγιδεύοντας καί τήν Δικαιοσύνη ἀκόμη, προκειμένου νά ἐπιτύχουν τούς ἀνόσιους σκοπούς τους;

Καί ἡ Δικαιοσύνη, δέν νομίζει ὅτι στό μέλλον θά πρέπει νά δυσπιστῆ πρός τίς «κατηγορίες» μέ τίς ὁποῖες παρουσιάζουν κατασκευασμένους ἐνόχους;

Καί τήν ψυχική ὀδύνη τῶν ἀθώων κατηγορηθέντων καί σπιλωθέντων, ποιός καί πῶς θά τήν πληρώσῃ;

Γιατί τό αἴσθημα σεβασμοῦ πρός τούς θεσμούς εἶναι *ἡ μόνη* ἐγγύησις ἐπιβιώσεώς τους...

Αὐτό τουλάχιστον μποροῦν νά τό καταλάβουν.

῾Η... δημοκρατικότης τῆς «Δημοκρατίας τοῦ 74»...

Καταργεῖται καί τό ἰδιωτικό ἀπόρρητο!...

Στίς δικτατορίες, ὡς γνωστόν, ὑπάρχει μεγάλη τυραννία καί οἱ πολίτες βρίσκονται ἕρμαιοι, στήν διάθεσι τῆς ἐξουσίας, μή ἔχοντας καμμιά δυνατότητα νά ἀμυνθοῦν κατά τῶν αὐθαιρεσιῶν τους. Μεταξύ ἄλλων – λέει ἡ προπαγάνδα τῶν κοινοβουλευτικῶν – πρέπει νά φοβοῦνται καί τόν ἴσκιο τους ἀκόμη, μή ἔχοντας καμμιά ἐξασφάλισι τῶν στοιχειοδῶν δικαιωμάτων τους, ὅπως π.χ. τοῦ οἰκογενειακοῦ ἀσύλου, τῶν ἀδιασείστων ἀποδείξεων ἐναντίον τους σέ περίπτωσι συλλήψεως καί τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν καί τῶν τηλεφώνων. Εἶναι ἀκόμα νωπές οἱ κραυγές τῶν θιγέντων κατά τήν διάρκεια τῆς ῾Επταετίας, καθώς καί τῶν ἀγανακτισμένων διαμαρτυριῶν τῶν ξένων ὑποστηρικτῶν – αὐθεντῶν τους!

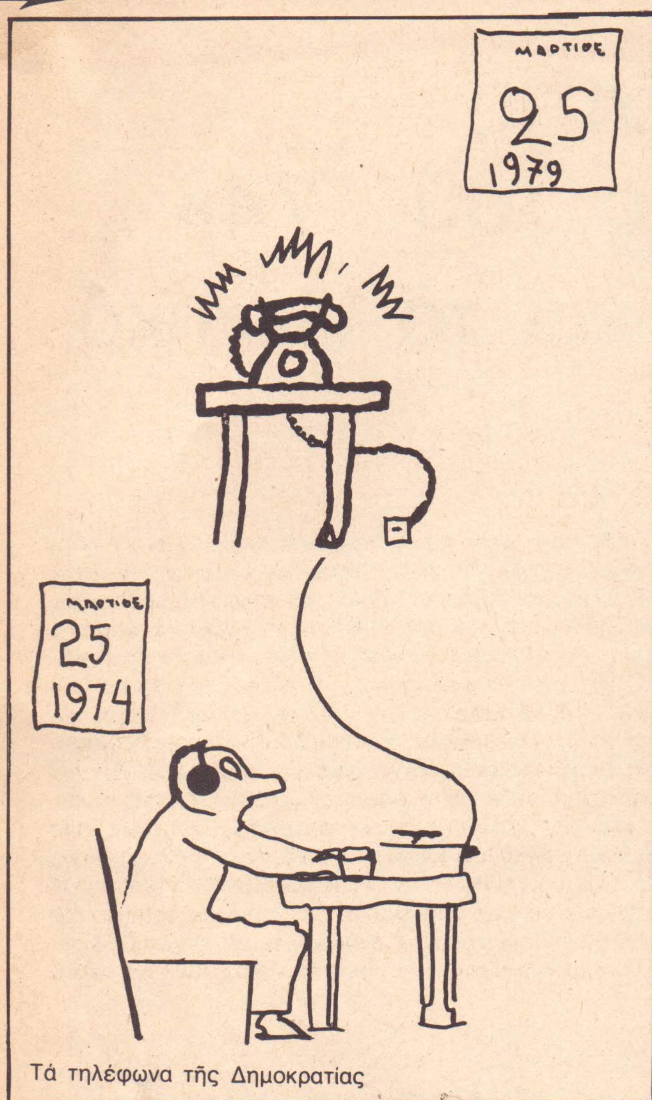
Εἶναι ὅμως ἄλλο τόσο γνωστό – καί ἀποδεδειγμένο πλέον – ὅτι ὅτι εἶναι κακό καί καταδικαστέο, ὅταν τό κάνει μιά δικτατορία, εἶναι... καλό καί ὑποστηρικτέο ὅταν τό κάνει ἕνας κοινοβουλευτισμός!

Ποιός δέν ξέρει π.χ. ὅτι τό οἰκογενειακό ἄσυλο, στήν «Δημοκρατία τοῦ 74» εἶναι ἀνύπαρκτο; ῞Ηρκεσε μιά μικρή παράγραφος στόν Ποινικό Κώδικα, γιά νά μπορῆ ἡ ἀστυνομία νά εἰσβάλλη στό σπίτι ὁποιουδήποτε, ὁποιαδήποτε ὥρα τῆς νύχτας. ᾿Αρκεῖ νά συνοδευέται ἀπό ἕνα... «δικαστικό κλητῆρα».

῞Οσο γιά τίς «ἀδιάσειστες» ἀποδείξεις ἐνοχῆς τοῦ «ὑπόπτου» πού συλλαμβάνεται, ταλαιπωρεῖται, κατηγορεῖται, δικάζεται καί καταδικάζεται συχνά, ἡ Μαύρη Τετραετία βρίθει ἀπό παραδείγματα περί τοῦ ἀντιθέτου. ᾿Αρκεῖ νά θυμηθῆ κανείς τήν γνωστή ὑπόθεσι τῶν 10 νεαρῶν «βομβιστῶν», πού συνελήφθησαν τό καλοκαίρι τοῦ 78 καί στούς ὁποίους ἀρχές καί ἐφημερίδες ἐφόρτωσαν ὅλα τά ἐγκλήματα τοῦ Π.Κ. μέ ἀποτέλεσμα νά ξεφουσκώσουν οἱ «κατηγορίες», ὡς πρός τόν ἀριθμό τῶν κατηγορουμένων μέν ἀπό 10 σέ... 4 στό Συμβούλιο Πλημμελιοδικῶν καί ὡς πρός τήν φύσι τους σέ «ἁπλή

Στή Δημοκρατία, ὅταν σοῦ κτυποῦν τήν πόρτα στίς 4 τό πρωῒ μπορεῖς νά εἶσαι βέβαιος ὅτι εἶναι ὁ... γαλατάς!!!

Τά τηλέφωνα τῆς Δημοκρατίας

ὑποψία συνάψεως ὁμάδος πρός διάπραξιν βιαίων πράξεων!» Καί αὐτά, ἐνῶ εἶχαν ταλαιπωρηθῆ καί προφυλακισθῆ καί προπηλακισθῆ ἤδη χωρίς νά ὑπολογισθῆ ὅτι ἡ κράτησίς τους ἦταν πράνομη τίς πρῶτες 15 μέρες, ἐφ᾽ ὅσον δέν τούς εἶχε ἀπαγγελθεῖ καμμία κατηγορία, ὅπως προστάζει ὁ νόμος! Καί τέτοια πραδείγματα ὑπῆρξαν πολλά...

Δηλαδή, γιά τήν «Δημοκρατία τοῦ 74», εἶναι σαφές ὅτι δέν ὑπάρχει φραγμός ὁποιασδήποτε μορφῆς, προκειμένου νά ἐπιτύχη τούς κατά περίπτωσι στόχους καί ἐπιδιώξεις της! ᾽Αλλά τί ἄλλο κάνουν οἱ δικτατορίες;

Τώρα, τό τελευταῖο κουρέλι «δημοκρατικότητος» πού ὑπῆρχε, τό ἀπόρρητο τῶν ἐπιστολῶν καί τῶν τηλεφώνων, φαίνεται νά ἐνοχλεῖ τούς κρατοῦντας «χορευτάς»! Καί ἐπειδή ὅλα πρέπει νά... νομιμοποιοῦνται (κι ἄς εἶναι παράνομα καί ἀντισυνταγματικά!) ἀπεφάσισαν, ἁπλά, νά τό καταργήσουν μέ νομοσχέδιο, πού βέβαια θά ψηφίσουν μέ πολύ χαρά τά ἀνδράποδα τοῦ Ν.Δ.! Ὄχι πώς ὑπῆρχε στήν πράξι τό ἀπόρρητο αὐτό. ᾽Αλλά ἐπειδή «καλοῦ κακοῦ... κτλ.», θέλουν νά κατοχυρωθοῦν, ἀρκεῖ μιά νομημοταγής ταχυδακτυλουργία καί τό θέμα θά λήξη, πρός δόξαν τῆς... «δημοκρατίας».

Καί οἱ ἀπελευθερωμένοι Ἕλληνες, θά ἐξακολουθήσουν νά νομίζουν ὅτι εἶναι «ἐλεύθεροι»... ᾽Ελεύθεροι νά τρέχουν στούς βουλευτάς τους γιά νά ἱκανοποιήσουν τά στοιχειώδη δικαιώματά τους, τά ὁποῖα αὐτοί τούς παρουσιάζουν ὡς ρουσφέτια... ᾽Ελεύθεροι νά πληρώνουν τά πάντα ἀκριβώτερα καί νά τούς τά παρουσιάζουν ὡς «ἐλεγχόμενες αὐξήσεις». ᾽Ελεύθεροι νά φοβοῦνται νά μιλήσουν, νά γράψουν, νά ἐκφρασθοῦν καί νά τούς τό παρουσιάζουν σάν «ἐξασφάλισι τῆς ἐλευθερίας». ᾽Ελεύθεροι νά ψηφίσουν κατά 59% ἐναντίον ἑνός κόμματος καί νά τό βρίσκουν «κυβέρνησι μέ 177 βουλευτάς!

Αὐτός θά πῆ... «δημοκρατία!» ᾽Αλλά ὁποιαδήποτε ὁμοιότητα μεταξύ «δημοκρατίας τοῦ 74» καί Δημοκρατίας, εἶναι καθαρά συμπτωματική. Ἔτσι γράφουν οἱ κινηματογραφικές ταινίες γιά πρόσωπα καί πράγματα στήν ἀρχή τῆς παρουσιάσεώς τους. ᾽Αλλά μήπως παλκοσένικο δέν καταντήσαμε; ■

ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΑ ... ΚΙΝΗΜΑ

Δέν μᾶς τά λένε καλά!

Στίς 21.3.79, διαβάσαμε ὅτι ὁ Μητσοτάκης ἐδήλωσε ὅτι... ὅσα εἶπε ὁ Ζολώτας, συμπορεύονται ἀπόλυτα μέ τίς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως!

Αὐτό εἶναι ἀπό τά ἄγραφα πλέον... πού ὅμως γράφονται ἀναίσχυντα!

Γιατί ὁ Ζολώτας, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, εἶπε ὅτι ὅλη ἡ πολιτική πού ἀκολουθήθηκε «κατά τήν προηγούμενη τριετία» ἦταν λανθασμένη καί σ᾽ αὐτήν ὀφείλεται ἡ πτῶσις τῶν ἐπενδύσεων καί ἡ μανία καταναλώσεως»...

Πῶς λοιπόν ἡ κυβέρνησις... συμπορεύεται ἀπόλυτα μέ τήν ἄποψι τοῦ Ζολώτα;

...έχεται δηλαδή ἡ κυβέρνησις ὅτι ἐπί τρία καί πλέον χρόνια, δέν ἤξερε τί τῆς γινόταν, ἐφ᾽ ὅσον καί ἡ πολιτική αὐτή ἦταν δική της καί, ὅπως εἶπε πάλι ὁ Ζολώτας, «δέν ἔδωσε σημασία ἀρκετή στόν πληθωρισμό»!

Εἶπε ἀκόμη ὁ Μητσοτάκης ὅτι καί ὁ Παπανδρέου παραδέχεται ὅτι ὁ πληθωρισμός εἰσάγεται. ᾽Αλλά δέν μᾶς εἶπε ὅτι ἡ εἰσαγωγή του γίνεται ἀπό τήν ἀκολουθουμένη πολιτική τῆς συνεχοῦς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς. Μόνο περί «πετρελαίου καί πρώτων ὑλῶν μᾶς μίλησε. ᾽Αλλά ἡ αὔξησις τοῦ πετρελαίου ἔγινε τώρα. Πρό τριῶν ετῶν καί πλέον τί σημασία εἶχε;

Ποιόν νομίζουν ὅτι κοροϊδεύουν πλέον; ■

Οἱ νέες ὁμολογίες τοῦ Ζολώτα...

Πληρώνουμε τήν τύφλωσί τους!...

Γιά μιά ἀκόμη φορά, στίς 19.3.79 ὁ διοικητής τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος (εἶναι πιά «μόνιμος συνδρομητής τῆς θέσεως αὐτῆς!), σέ συνέντευξι τύπου πού ἔδωσε, ἀποκαλύπτει (ἤ μήπως «ξανανακαλύπτει;) τήν χρεωκοπία τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς πού ἀκολούθησε κατά τήν «προηγουμένη τριετία» (δέν εἶπε βέβαια «μαύρη τριετία», ὅπως λέμε ἐμεῖς, ἀλλά τό ἴδιο βγαίνει!).

Συγκεκριμένα ὁ Ζολώτας ὁμολόγησε ὅτι:

α) Οἱ βιομηχανικές ἐπενδύσεις «καθυστεροῦν» καί μειώνονται (!) μέ ρυθμό 6% ἐτησίως!

β) Ὁ λόγος τῆς μειώσεως εἶναι τό κλίμα πού δημιούργησαν «ὡρισμένα μέτρα τῆς πρηγουμένης τριετίας, ὅπως οἱ ἔκτακτες εἰσφορές καί φορολογίες στίς ἐπιχειρήσεις»...

γ) Χρειάζεται «νά γίνη ἀντιληπτό ἀπό «ὅλους» ὅτι ζοῦμε σέ καθεστώς ἐλευθέρας οἰκονομίας καί φορεῖς της εἶναι οἱ σημερινοί Ἕλληνες βιομήχανοι». (Δηλαδή ὁμολογία τῆς χρεωκοπίας τῆς «σοσιαλμανίας» χωρίς κρατική καί πολιτική ὑποδομή!).

δ) «Χωρίς κέρδη, δέν γίνονται ἐπενδύσεις» (πρᾶγμα στοιχειῶδες, ἀλλά ἄγνωστο φαίνεται στούς «οἰκονομολόγους» ὑπουργούς!).

ε) Ἡ κατανάλωσις, ἀντίθετα, αὐξάνει μέ ρυθμό 5,5% ἐτησίως καί, λόγω τῆς μειώσεως τῶν ἐπενδύσεων, δέν ὑπάρχει δυνατότης προσφορᾶς ἀγαθῶν ἀπό τήν Ἑλληνική οἰκονομία γιά τήν ἱκανοποίησί της, μέ ἀποτέλεσμα νά αὐξάνουν οἱ εἰσαγωγές καί ὁ πληθωρισμός! (Τό εἴχαμε ἤδη ἀναλύσει στό προηγούμενο τεῦχος μας).

στ) Ὑπάρχει ὑπερεπένδυσις στίς οἰκοδομές (γιατί δέν ὑπάρχει κεφαλαιαγορά, οὔτε ἐμπιστοσύνη στό νόμισμα, πού ὑποτιμᾶται συνεχῶς ἀπό «τήν ἐθνικήν Τράπεζα Ἑλλάδος!).

Καί τό ὡραιότερο:

«Μέχρι τώρα... «δέν εἴχαμε προσέξει τόν πληθωρισμό ὅσο ἔπρεπε»!

Πλήρης δηλαδή ὁμολογία τῆς χρεωκοπίας, τῆς ἄγνοίας τῶν στοιχειωδῶν νόμων τῆς οἰκονομίας, τῆς ψυχολογίας τοῦ λαοῦ, τῶν οἰκονομικῶν μηχανισμῶν, τίς ὁποῖες καλεῖται τώρα νά πληρώση – κυριολεκτικά καί πανάκριβα! – ὁ λαός, πού σέ τίποτα δέν ἔφταιξε.

Προκειμένου δηλαδή νά ἱκανοποιηθοῦν οἱ δημαγωγικές ἀνάγκες τῆς Ν.Δ. καί τά προσωπικά πάθη μερικῶν ὑπουργῶν της, ἔρριξαν τήν οἰκονομία μας σέ βάραθρο, σταύρωσαν τά χέρια (κουράσθηκαν ἀπό τίς προσπάθειες!) καί τώρα, καλοῦν τόν λαό νά τήν βγάλη ἀπό τήν τρύπα!

Ὡς συνήθως, οἱ ἀνευθυνοϋπεύθυνοι, φορτώνουν τίς δικές τους εὐθῦνες στούς μόνους πραγματικά ἀθώους καί ἀνευθύνους, τούς ἁπλοῦς ἀνθρώπους τοῦ μόχθου, στό ὄνομα τοῦ... «κυριάρχου λαοῦ», πού μόνο κυρίαρχοι δέν εἶναι...

Α.Δ.

Ζολώτας: Ὁ Πιλάτος.

Βρωμιά

υποψία συνάψεως ομάδος πρός διάπραξιν βιαίων

Τό παραλίγο πρωταπριλιάτικο άστεΐο τής Νέας Δημοκρατίας γύρισε στό δράμα... Σαράντα χρόνια μετά τήν κατοχή καί τίς στερήσεις της... ξαναγύρισαν οί «νέοι Γερμανοί»!

Ἔτσι, στό σωτήριον έτος 1979, έπί «βασιλείας» Κωνσταντίνου Κ. ξαναγυρίζουμε στά... ξύλα γιά θέρμανσι, στά κάρα γιά μετακίνησι, στά χόρτα (τοῦ βουνοῦ καί ἄν τά μαζεύωμε ἐμεῖς!) γιά τροφή!

Μόνο ἡ Κοινή Ἀγορά μᾶς ἔλλειπε...

Μένει μόνο ἡ Μαύρη Ἀγορά. Θά ἔρθη κι αὐτή...

Παραθέτουμε ἀτόφια τήν δήλωσι τοῦ Ζίγδη, στίς ἐφημερίδες τῆς 4.4.79, γιατί εἶναι ἡ μόνη πραγματικά στοιχειοθετημένη καί ἀποκαλύπτει σέ ὅλο τό μέγεθός της, τήν ἀπίστευτη βρωμιά, πού ἔχει ἐνσκύψει στόν τόπο αὐτό...

Ὁ ἀρχηγός της ΕΔΗΚ κ. Ι. Ζίγδης δήλωσε:

«Μετά ἀπό ἔκδηλη δυστοκία ἡ κυβέρνηση ἀνακοίνωσε τά μέτρα της γιά τίς τιμές τῶν καυσίμων.

1) Ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ αὐξήσεις πού ἐξαγγέλθησαν ἦσαν ἀναγκαῖες μετά τήν αὔξηση τῆς τιμῆς τό ἀργοῦ πετρελαίου ἀπό τόν ΟΡΕΚ. Ἀλλά ἡ συνολική αὔξηση τοῦ ἀργοῦ πετερλαίου ἀπ' τόν περασμένο Δεκέμβριο μέχρι σήμερα ἦταν μόνο 14% καί συνεπῶς ἀνάλογη ἔπρεπε νά εἶναι ἡ αὔξηση στίς τιμές τῶν ἑτοίμων προϊόντων.

Γιά νά μή παραπλανᾶται ἡ κοινή γνώμη πρέπει νά πληροφορηθεῖ ὅτι τό κόστος τῶν ἑτοίμων προϊόντων στό ἐργοστάσιο (τιμές EX FACTORY» ἦταν τό ἀκόλουθο:

- Γιά τήν βενζίνη σούπερ 6,84 τό λίτρο.
- Γιά τήν ἁπλή βενζίνη 6,38 τό λίτρο.
- Γιά τό ντήζελ 3,99 τό λίτρο.

Στίς ἐπί πλέον τιμές πού διατίθενται τά ἕτοιμα προϊόντα στήν κατανάλωση περιλαμβάνονται τά ἔξοδα διανομῆς τους (1,50 δρχ. κατά λίτρο) καί οἱ δασμοί ὑπέρ τοῦ δημοσίου (13,5 δρχ. γιά τή σούπερ, 12,10 δρχ. γιά τήν ἁπλή καί 2 δρχ. γιά τό ντήζελ).

Ἤδη ἡ βενζίνη σοῦπερ ἀπό 6,84 δρχ. αὐξάνεται κατά 4 δρχ. (ἀπό 22 σέ 26 δρχ. τό λίτρο), δηλαδή κατά 58,5%. Ἡ αὔξηση του ἀργοῦ θά δικαιολογοῦσε αὔξηση τῆς τιμῆς της κατά 1 δρχ. καί συνεπῶς οἱ ἐπί πλέον 3 δρχ. κατά λίτρο ἀποτελοῦν καινούργιο φόρο. Ἐδικαιολογοῦσε αυξηση τῆς ἁπλῆς βενζίνης κατά 1 δρχ., ἐνῶ αὐξάνεται κατά 3 δρχ. (ἤτοι κατά 47%) καί συνεπῶς οἱ ἐπί πλέον 2 δρχ. κατά λίτρο ἀποτελοῦν νέα φορολογία. Τέλος, ἡ αὔξηση τῆς τιμῆς τοῦ ντήζελ δέν δικαιολογεῖται πέρα τῶν 0,60 δρχ. κατά λίτρο.

Ἀποδεικνύεται συνεπῶς ὅτι μέ τίς αὐξήσεις πού ἐξαγγέλθηκαν, ἡ κυβέρνηση βρῆκε τό πρόσχημα γιά τήν ἐπιβολή νέας καί βαρύτατης φορολογίας μέ τήν ὁποία θά αὐξηθεῖ τό κόστος παραγωγῆς σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς οἰκονομίας (γεωργία, βιοτεχνία, μεταφορές, βιομηχανία) καί θά στείλει τόν τιμάριθμο σέ νέα ὕψη.

2) Χαρακτηριστικό της συγχύσεως ἀπό τήν ὁποία διακατέχεται ἡ κυέρνηση εἶναι ὅτι τώρα μόλις ἐξαγγέλλει «... ἐπίσπευση προγράμματος ἀξιοποιήσεως των λιγνιτικῶν κοιτασμάτων γιά ἠλεκτροπαραγωγή μέ τήν ἄμεση προώθηση ἀπό τήν ΔΕΗ τῆς ἐντάξεως δύο προσθέτων λιγνιτικῶν σταθμῶν, συνολικῆς ἰσχύος 600 M.W.».

Ἐν τούτοις, πρίν ἀπό μερικούς μῆνες ἡ ἴδια ἡ κυβέρνηση ματαίωσε παράνομα διαγωνισμό γιά τήν κατασκευή τῆς λιγνιτικῆς μονάδας Μεγαλοπόλεως καί προκήρυξε ἄλλον γιά πετρελαϊκή μονάδα στό Λαύριο (300 M.W.) καί ἀεροστροβίλους (230 M.W.) πού κινοῦνται ἐπίσης μέ πετρέλαιο, ἀνατρέποντας ἔτσι τό ἐνεργειακό πρόγραμμα καί ἐπαυξάνοντας σημαντικά τή συναλλαγματική ἐπιβάρυνση τῆς χώρας.

3) Οἱ ἀνεύθυνες καί ἀντιφατικές αὐτές ἐνέργειες τῆς κυβέρνησης ἔχουν σκοπό νά συγκαλύψουν ἕνα βαρύτατο σκάνδαλο πού δέν θά μείνει χωρίς συνέπειες.

Πράγματι: Ἀπό θετικές πράξεις καί παραλείψεις τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν, ἡ χώρα στό τέλος τοῦ περασμένου χρόνου ἔμεινε χωρίς πετρέλαιο. Ἀκόμα καί τό Κρατικό διυλιστήριο Ἀσπροπύργου ἐτέθη σέ μερικό παροπλισμό.

Γιά τήν κάλυψη τῶν ἐλλείψεων ἡ κυβέρνηση ἐπέλεξε τή μέθοδο τῶν προμηθειῶν μέ «ἀπ' εὐθείας ἀναθέσεις» σέ τιμές ὑπερδιπλάσιες ἀπό τίς κανονικές. Ἀκόμη τόν περασμένο Ἰανουάριο προκηρύχθηκε ἐσπευσμένα διεθνής δῆθεν διαγωνισμός γιά τήν προμήθεια 2.100.000 τόννων πετρελαιοειδῶν.

Καταγγείλαμε τήν ἐνέργεια τότε σάν παραπλανητική καί ἡ κυβέρνηση σιώπησε... Πράγματι, τά ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ δέν κατοκυρώθηκαν καί ὁλόκληρη ἡ προμήθεια δόθηκε χωρίς διαγωνισμό στούς Λάτση καί Βαρδινογιάννη σέ τιμές σημαντικά ἀνώτερες ἀπό ἐκεῖνες πού καθόριζε ἡ διεθνής τιμή τοῦ ἀργοῦ καί στίς ὁποῖες ἄλλωστε προμήθευε τό διυλιστήριο τῆς ESSO τό δημόσιο μέ πετρελαϊκά προϊόντα.

Ἀπό αὐτές τίς ἐνέργειες τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν καρπώθηκαν οἱ κ.κ. Βαρδινογιάννης καί Λάτσης πολλά ἑκατομμύρια δολλαρίων μέ τά ὁποῖα ζημιώθηκε τό δημόσιο.

Καταγγέλουμε αὐτό τό σκάνδαλο στόν ἑλληνικό λαό. Προκαλοῦμε τόν κ. πρωθυπουργό νά συστήσει ἀμέσως ἐξεταστική τῶν πραγμάτων ἐπιτροπή. Ἐάν σιωπήσει θά ἀναλάβει προσωπική εὐθύνει γιά τό σκάνδαλο.

Ὁπωσδήποτε θά φέρουμε τό θέμα στή Βουλή. Διότι ὅπως εἶναι γνωστό, σύνθημα τῆς ΕΔΗΚ εἶναι: «Ὄχι στή διαφθορά».

Χρειάζονται σχόλια;

Περσικό μάθημα

Τά γεγονότα τῆς Περσίας, ἀνεξάρτητα ἀπό τά αἴτια, τίς κινητήριες δυνάμεις καί τίς εὐρύτερες ἐπιπτώσεις της, περικλείουν καί ἕνα μάθημα *ἀπό τό ὁποῖο ειδικότερα ἐμεῖς, ἐδῶ, στήν Ἑλλάδα, θά πρέπει νά ἀντλήσουμε τά ἀναγκαῖα, χρήσιμα διδάγματα. Καί τό Περσικό μάθημα ἀφορᾶ περισσότερο ἐμᾶς, τούς Ἕλληνες, ἐπειδή ἡ κατάστασι στή χώρα μας παρά τίς διαφορές πού ἔχει ἀπό ἐκείνην τῆς Περσίας, παρουσιάζει μία βαρυσήμαντη ὁμοιότητα: κάτω ἀπό τήν ἐπίφασι ἑνός τάχα σταθεροποιημένου συστήματος, σωρεύεται ἐκρηκτική ὕλη πού σέ κάποια στιγμή, μέ μιά κατάλληλη σπίθα, θά μποροῦσε νά ἀνατινάξη τά πάντα. Ἡ «ὕλη» αὐτή ἀποτελεῖται ἀπό δυσαρέσκεια, ἀγανάκτησι, ἀηδία, ὀργή γιά ὅσα συμβαίνουν – ἐθνικές μειοδοσίες, καισαρισμός, πληθωρισμός, ἀνεργία, προκλητική συμπεριφορά πρός τόν ἐργαζόμενο καί τόν πολίτη, ληστεία τοῦ φορολογουμένου, σκάνδαλα, διωγμοί ἐθνικοφρόνων, ἀσυδοσία τῶν κομμουνιστῶν, τρομοκρατία καί δολοφονίες, κιτρινισμός τοῦ τύπου κ.λ.π. Ἀλλά τί εἴδους θά εἶναι ἡ σπίθα πού θά μποροῦσε νά βάλη φωτιά σ' αὐτό τό εὔφλεκτο ὑλικό; Ἐδῶ δέν ἔχουμε λαϊκό κίνημα θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ πού θά ἀνατρέψη τά κατεστημένα γιά νά ἐγκαταστήση μία θεοκρατική ἀπολυταρχία. Ἔχουμε ὅμως ἕνα ἰδιότυπο μαρξιστικό κίνημα διαμαρτυρίας, τό δημοκοπικό ΠΑΣΟΚ πού ὁ ἀρχηγός του πολύ θά ἤθελε εὐκαιρίας δοθείσης νά ἐξαπολύση μίαν ἐπανάστασι «ἀπό τά κάτω» πού σέ συνεργασία μέ τούς κομμουνιστάς (πού ἐκστασιάζονται ἀπό τά περσικά καί διακηρύσσουν ὅτι «ἐμπνέονται» ἀπό αὐτά) θά συνέτριβε τά Σώματα Ἀσφαλείας καί τίς Ἔνοπλες Δυνάμεις, θά κατέλυε τό (ψευδο) «κοινοβουλευτικό» καισαρικό καθεστώς καί θά ἐγκαθίδρυε διά πυρός, σιδήρου καί αἵματος τήν... «μή δογματική» (!) δικτατορική «δημοκρατία» του. (Τό προηγούμενο τοῦ ΑΣΠΙΔΑ καί ὁ τρόπος προβολῆς τῶν περσικῶν βεβαιώνει τοῦ λόγου τό ἀσφαλές).*

Ἔχουμε ταυτόχρονα καί μιά Δεξιά, προδομένη, ἀνήσυχη καί ὀργισμένη πού ὅσο κι ἄν εἶναι ἀνοργάνωτη καί δίχως ἔκφρασι θά μποροῦσε ἴσως κάτω ἀπό ὁρισμένες συνθῆκες νά ἀντιδράση μέ ἕνα σαρκικό ξέσπασμα.

Ἴσως νά ὑπάρχουν καί ἄλλες πιθανότητες. Τό γεγονός πάντως εἶναι ὅτι ἡ κατάστασι στή χώρα μας εἶναι τέτοια – καί διαρκῶς ἐπιδεινώνεται – ὥστε νά μή μπορῆ νά ἀποκλεισθῆ θεωρητικά ἡ προοπτική μιᾶς πιθανῆς ἐκρήξεως εἴτε «περσικοῦ» εἴτε ἄλλου τύπου. Γι' αὐτό λοιπόν τό περσικό μάθημα πρέπει νά μᾶς φωτίση, ὥστε ὅσο εἶναι καιρός νά ἀντλήσουμε ἀπό αὐτό τά διδάγματά του:

Σάχης: Ἤθελε πολλά... ἔχασε πολλά!

→

→

1. *Οἱ ἐκρήξεις πρέπει νά ἀντιμετωπίζονται ἐγκαίρως.* Τά ἀστικά καθεστῶτα γενικά, ἔχουν τήν τάσι νά εἶναι συντηρητικά στήν ἀντιμετώπισι τῶν ἀνατρεπτικῶν ἀπειλῶν. Δηλαδή δέν κινοῦνται γιά νά τίς συντρίψουν παρά μόνο ὅταν αὐτές ἐκδηλωθοῦν φανερά καί δυναμικά. Αὐτό ὀφείλεται κυρίως στό γεγονός ὅτι οἱ πολιτικές κυβερνήσεις ὅλων τῶν χωρῶν, φοβοῦνται τίς Ε.Δ. τίς θέλουν μακρυά ἀπό τήν πολιτική. Τό ἰδεῶδες γιά τούς πολιτικούς τῆς καρριέρας, εἶναι οἱ Ε.Δ. νά βρίσκωνται στά σύνορα. νά κυττάζουν μόνο πρός τά ἔξω καί νά ἔχουν σταθερά γυρισμένες τίς πλάτες τους πρός τό ἐσωτερικό τῆς χώρας – νά ἀγνοοῦν τά συμβαίνονται, νά σιωποῦν καί νά ἀδρανοῦν, ἀφήνοντας τόν χῶρο στήν «ἀποκλειστικότητα» τῶν πολιτικῶν.

Ἔλα ὅμως πού μερικές φορές γίνεται ἀπόλυτα ἀναγκαῖο νά προσφύγουν σ' αὐτές γιά νά ἀντιμετωπίσουν τόν ἐσωτερικό ἐχθρό; Τό κάνουν λοιπόν μέ κρύα καρδιά καί τήν τελευταία ὥρα. Μόνο, πού μερικές φορές ἡ τελευταία ὥρα ἔχει περάσει κι' αὐτή. Περιμένουν νά πάη δώδεκα παρά ἕνα γιά νά τίς καλέσουν ἐνῶ ἤδη εἶναι δώδεκα καί ἕνα. Εἰδικότερα, προκειμένου γιά τή χώρα μας ὑπάρχει μιά διαδεδομένη ἀντίληψι ὅτι «ἄν τυχόν ποτέ οἱ κομμουνισταί ἐξαπολύσουν τό πεζοδρόμιο καί ἀρχίσουν νά σφάζουν τούς ἀντιπάλους τους, τότε θά βγῆ ὁ Στρατός καί θά τούς τσακίση».

Ἡ σκέψις εἶναι θεμελιωδῶς λανθασμένη. Διότι:

α) Οἱ κομμουνισταί δέν εἶναι ἠλίθιοι. Τό παρελθόν τούς δίδαξε. Δέν θά ξανακάνουν τό ἴδιο σφάλμα. Θά ἐπιδιώξουν νά φθάσουν στήν ἐξουσία χωρίς «νά βγοῦν στούς δρόμους» καί ὅσο γιά τίς σφαγές, αὐτές θά τίς ἀφήσουν γιά λίγο ἀργότερα.

β) Ἀλλά καί ἄν χρειασθῆ «νά βγοῦν» αὐτό θά τό κάνουν μόνο στό τέλος-τέλος, ὅταν θά ἔχουν διοβρώσει, ὑπονομεύσει, ἐξουδετερώσει τά πάντα καί ἰδίως τά Σ.Α. καί τίς Ε.Δ. καί ἡ νίκη της στήν τελική ἀναμέτρησι θά εἶναι σίγουρη. Μέ ἄλλα λόγια ἡ φανερή κομμουνιστική ἐξέγερσι, ἄν ὑπάρξη δέν θά εἶναι τό ἄνοιγμα, ἀλλά τό κλείσιμο τῆς αὐλαίας. Ἄρα θά εἶναι πολύ ἀργά γιά προσφυγή στίς Ε.Δ.

γ) Μία ἐπέμβασι πού γίνεται κάτω ἀπ' αὐτές τίς συνθῆκες, ἔχει χαρακτήρα «πυροσβεστικό», εἶναι ἀνεπανάστασι καί γι' αὐτό εἶναι δύσκολο, ἄν ὄχι ἀδύνατο, νά ἀναλάβη ρόλο ἀνανεωτικό καί νά πραγματοποιήση τίς ἀναγκαῖες ἀλλαγές καί μεταρρυθμίσεις.

δ) Πέρα ἀπό τά παραπάνω, ὑπάρχει καί κάτι ἄλλο. Οἱ κομμουνισταί διαθέτουν στή χώρα μας ἕνα προπομπό – τό ΠΑΣΟΚ. Αὐτό εἶναι μία περιφερειακή ζώνη γύρω ἀπό τόν κεντρικό κομμουνιστικό πυρήνα πού ἔτσι διευρύνει τήν ἀκτίνα ἐπιρροῆς του, ἕνα εἶδος συγχρόνου ΕΑΜ. Δέν πρόκειται λοιπόν νά βγοῦν οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταί στό προσκήνιο πρίν ἔρθη ἡ ὥρα τους. Θά κάνουν τήν δουλειά τους διά τοῦ ΠΑΣΟΚ. Στήν Περσία βοήθησαν τόν Χαμένι, ἀλλά αὐτός δέν εἶναι Α. Παπανδρέου, οὔτε τό κίνημά του μαρξιστικό, οὔτε οἱ

ΠΑΣΟΚ. Στήν Περσία βοήθησαν τόν Χομέϊνι, ἀλλά αὐτός δέν εἶναι Α. Παπανδρέου, οὔτε τό κίνημά του μαρξιστικό, οὔτε οἱ ὀπαδοί του ἀριστερίζοντες καί ἔτσι ὑπάρχει μεγάλη πιθανότητα ὅτι τελικά δέν θά μπορέσουν στό ἄμεσο τουλάχιστον μέλλον νά ἐπιβληθοῦν, ἴσως μάλιστα καί νά συντριβοῦν. Ἐδῶ ὅμως μέ τό ΠΑΣΟΚ μποροῦν νά παίξουν ἄνετα τό παιχνίδι τους.

Συμπέρασμα: Ἀλλοίμονο ἄν οἱ ἐξ' ἀντικειμένου ὑπεύθυνοι ἀφίσουν νά φθάσουν καί ἐδῶ τά πράγματα ὡς τήν ἔκρηξι γιά νά πάρουν τά μέτρα τους καί νά ἀντιμετωπίσουν τόν κίνδυνο.

2. *Οἱ ἐξεγέρσεις δέν ἀντιμετωπίζονται μέ ἡμίμετρα.* Ἀπό τήν στιγμή πού ἐπισημανθεῖ ἡ ἀπειλή καί ἀποφασισθῆ ἡ ἀντιμετωπισί της πρέπει νά χρησιμοποιηθῆ ὁλόκληρη ἡ δύναμι καταστολῆς πού ὑπάρχει – καί νά χρησιμοποιηθῆ μέ τήν μεγαλύτερη δυνατή ἀποφασιστικότητα – ὡς τό τέλος. Ἡ Ἰνδονησία σώθηκε τό 1963 καί ἡ Βραζιλία τό 1965 γιατί τήρησαν αὐτήν τήν ἀρχή.

Χομέϊνι: Πῆρε πολλά... θά χάση πολλά!

3. *Δέν ὑπάρχει σωτηρία «ἀπ' ἔξω».* Οἱ κυβερνῆτες φαίνεται νά πιστεύουν ὅτι ἡ... ΕΟΚ (!) θά τούς ἐξασφαλίση ἐναντίον κάθε κινδύνου ἀνατροπῆς. Ἄλλοι πάλι πιστεύουν ὅτι «δέν θά ἀφήσουν οἱ ἀμερικανοί νά γίνη ἡ χώρα μαρξιστική». Ὅμως ἡ ΕΟΚ δέν ἔχει τήν πραμικρή τέτοια δυνατότητα, οὔτε ἡ ἀποστολή της ἔχει καμμία σχέσι μέ τέτοια θέματα. Ὅσο γιά τούς ἀμερικανούς ἡ περίπτωσι τῆς Κούβας (ἀλλά καί τοῦ Βιετνάμ, τῆς Ἀγκόλας, τῆς Αἰθιοπίας, τοῦ Ἀφγανιστάν, τοῦ Λάος, τῆς Καμπότζης καί παλαιότερα τῆς Κίνας καί ὁλόκληρης τῆς ἀνατ. Εὐρώπης) εἶναι ἀρκετά γιά νά μᾶς πείση ὅτι ἀλλοίμονο σ' ὅποιον περιμένει ἀπό τούς ἄλλους νά τόν σώσουν. Πρέπει πρωτίστως νά στηρίζεσαι στόν ἑαυτό σου. Μόνο τότε μπορεῖς νά πάρης καί βοήθεια ἀπό φίλους καί συμμάχους ἄν τήν χρειαστῆς.

→

4. *Δέν ὑπάρχει ἔλεος γιά τά Σ.Α., τίς Ε.Δ. καί γενικά γιά ὅσους οἱ ἀριστεροί θεωροῦν ἐχθρούς τους:* Στό 'Αφγανιστάν οἱ μαρξισταί σκότωσαν τόν στρατηγό πού οἱ ἴδιοι εἶχαν βοηθήσει νά πάρη τήν ἐξουσία – ἀφοῦ τούς ἔκανε τή δουλειά τους μετά τούς ἦταν ἄχρηστος. Καί στήν Περσία, ἀναγκάζουν τόν Χομεϊνι νά καθαιρῆ, νά συλλαμβάνη, νά παραπέμπει στά «λαοδικεῖα» καί νά ἐκτελῆ τίς στρατιωτικούς καί τούς ἀστυνομικούς, συμπεριλαμβανομένων και ἐκείνων πού συμβιβάσθηκαν μέ τήν ἐξέγερσι καί ἀνά νά τήν συντρίψουν συνθηκολόγησαν μαζί της πιστεύοντας ὅτι ἔτσι ἀποφεύγεται ἡ αἱματοχυσία γιά τήν χώρα καί οἱ ἴδιοι σώζουν τή ζωή τους ἄν ὄχι καί τά γαλόνια τους. Φαίνεται μάλιστα πώς ἰδιαίτερα ἐξοντώνονται οἱ συνθικολόγοι γιατί ἀκριβῶς οἱ κομμουνισταί φοβοῦνται ὅτι αὐτοί μπορεῖ νά διασωθοῦν ἐνῶ *γιά τούς κομμουνιστάς κάθε στρατιωτικός καί κάθε ἀστυνομικός εἶναι ἐχθρός θανάσιμος καί ἐξοντωτέος* ἀνεξάρτητα ἀπό τήν πολιτική τοποθέτησι ἤ τήν συγκεκριμένη συμπεριφορά ἀπέναντί τους πού μπορεῖ νά ἔχη ὁ α΄ ἤ ὁ β΄ ἀπό αὐτούς. Συνεπῶς ἡ συνθηκολόγησι μέ τούς ἀριστερούς δέν σώζει. Οἱ Ε.Δ. καί τά Σ.Α. θεωροῦνται στό σύνολό τους σάν ὁ κύριος ἐχθρός καί σάν τέτοιος ἀντιμετωπίζονται.

5. *"Οχι «ἀλλαγή» σέ συνεργασία μέ τούς μαρξιστάς.* Πολλές χῶρες, ἀνάμεσά τους καί ἡ δική μας, χρειάζονται ἀλλαγές καί μεταρρυθμίσεις. Θά ἔλεγα μάλιστα ὅτι ἡ μεταβολή εἶναι ζήτημα ζωῆς γιά τήν πατρίδα μας ἀφοῦ πιστεύω ὅτι χωρίς αὐτήν τελικά δέν θά ἐπιβιώση. "Ομως, ποτέ, σέ καμμία περίπτωσι, μία ἐθνική δύναμι δέν ἐπιτρέπεται νά ἐπιδιώξη τήν πραγμάτωσι τῆς μεταβολῆς σέ συνεργασία, ἄμεση ἤ ἔμμεση, φανερή ἤ κρυφή, ρητή ἤ σιωπηρή, μέ τούς πάσης φύσεως μαρξιστάς. Στήν Κούβα τό κίνημα πού τελικά ἔφερε τόν Κάστρο στήν ἐξουσία δέν ἦταν κομμουνιστικό – ἐθνικό ἦταν καί μάλιστα εἶχε καί τήν ὑποστήριξι τῶν ἀμερικανῶν, δέχθηκε ὅμως στούς κόλπους του καί τήν «ἀσήμαντη μειοψηφία» τῶν κομμουνιστῶν. Τό ἀποτέλεσμα εἶναι γνωστό. Τό ἴδιο συνέβη μέ τά ἐπαναστατικά κινήματα ἀλλαγῆς στήν Αἰθιοπία, τό 'Αφγανιστάν, τήν 'Αγκόλα, τή Χιλή (ἐπί 'Αλλιέντε), τή Βραζιλία (ἐπί Γκουλάρ), τή Γουατεμάλα (ἐπί "Αρμπενθ), τή Ζανζιβάρη (ἐπί 'Οκέλλα), τήν 'Ινδονησία (ἐπί Σοχάρτο). Τό ἀποτέλεσμα ἦταν ἤ ἡ ἐπιβολή τοῦ κομμουνισμοῦ ἤ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Τό ἴδιο ἔπαθε καί ὁ Χομεϊνι. Παρά τήν τεράστια δύναμι τοῦ μαζικοῦ του κινήματος, τήν προσχώρησι τῶν Ε.Δ. καί κάθε πηγῆς δυνάμεως, τόν φανατισμό τῶν σέ πολιτικές καί δυναμικές ἀναμετρήσεις ἐγχωρίων κομμουνιστῶν τοῦ «Τουντέχ» – οἱ τελευταῖοι, ἀφοῦ μετέσχαν στό κίνημά του προσπαθοῦν τώρα νά τό σπρώξουν στήν δική τους κοίτη καί τοῦ προκαλοῦν σοβαρά προβλήματα ἐπιζητώντας τήν φυσική ἐξόντωσι ὅλων τῶν ἀντιπάλων τους, τήν πλήρη διάλυσι τῶν Ε.Δ. καί τῶν Σ.Α. καί τήν ἀποσύνθεσι τοῦ Κράτους ὥστε νά ἐπακολουθήση ἡ δική τους ἐπανάστασι ἡ ὁποία φυσικά ἄν ἐκδηλωθῆ καί ἄν ἐπικρατήση δέν θά φεισθῆ οὔτε τῆς ζωῆς τοῦ Χομεϊνι.

Μεταβολή λοιπόν, ναί. 'Αλλά συνεργασία μέ τούς κομμουνιστάς ἤ τούς κομμουνίζοντας ποτέ.

Γ. ΓΕΩΡΓΑΛΑΣ

Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἦτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός τῆς οἰκουμένης

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

῾Ο Γιουγκοσλαυϊκός χῶρος καί αἱ ἐπί τῆς ῾Ελλάδος ἐπιπτώσεις

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΤΙΤΟ...;

→

'Εάν ρίξωμεν ἓν βλέμμα εἰς τόν χάρτην, εἰς τήν 'Ιστορίαν ἀλλά καί εἰς τά γεγονότα ἀπό τοῦ 1940 καί ἐντεῦθεν θά πρατηρήσωμεν ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τήν γειτονικήν μας χώραν τήν Γιουγκοσλαυΐαν ἐπηρεάζει ἀμέσως τήν Πατρίδα μας.

Τό παρελθόν ἔτος ὁ διεθνής τύπος καί ὁ ἑλληνικός κατ' ἀκολουθίαν λαβών ἀφορμήν ἀπό τάς τελευταίας ἐπισκέψεις του Τίτο καθ' ἅς δέν συνωδεύετο, παρά τάς συνηθείας του, ἀπό τήν σύζυγόν του Γιοβάνκα ἤρχισε νά ἀσχοληται μέ τήν εἰς Γιουγκοσλαυΐαν κατάστασιν. 'Ελέχθη τότε ὅτι ἡ περιβόητη ἀντάριτσα ἀπεφάσισε μόνη της νά προετοιμάση τήν διαδοχήν τοῦ ἀνδρός της, ἀπό παλαιούς γνωρίμους, συμπολεμιστάς της, συμπατριώτας, ὁμοϊδεάτας ἤ φίλα πρός αὐτήν προσκειμένους.

'Εφέτος ἡ προσπάθεια τῆς Κινεζικῆς ἡγεσίας νά αναμειχθῆ εἰς τά Βαλκανικά δημιουργοῦσα ἕνα 'Αντιρωσικόν Μέτωπον, τό ταξείδιον τοῦ "Ελληνος πρωθυπουργοῦ εἰς τήν ὅμορον χώραν, τό ἀνύπαρκτον «Μακεδονικόν κλπ. συναφῆ», ἔφερον καί πάλιν εἰς πρώτην σειράν ἐνδιαφέροντος τόν Γιουγκοσλαυΐκόν παράγοντα.

Οὕτως ἤ ἄλλως ἡ κατάστασις αὕτη ἀνεμένετο, ἀναμένεται καί θά ἔχη ἐξελίξεις. Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἐνδιαφέρονται διά τήν τηρητέαν στάσιν τῆς χώρας αὐτῆς, ἥτις ἀσφαλῶς θά ἀποπειραθῆ νά ἐξαγοράση μέ ἀνάλογον τίμημα τήν οὐδετερότητά της καί τήν ἐλευθερίαν της. Τό ἐρώτημα εἶναι θά παραμείνη εἰς τόν χῶρον τῶν ἀδεσμεύτων, θά μεταπηδήση εἰς τόν Δυτικόν κόσμον, ἤ θά ὑποχρεωθῆ νά συρθῆ εἰς τό σιδηροῦν παραπέτασμα μέ ἀνάλογον συμμετοχήν εἰς τό Σύμφωνον τῆς Βαρσοβίας. Θά συμβοῦν τά ἀνωτέρω τοῦ Τίτο ἡγεμονεύοντος; Τί θά ἐπακολουθήση μέ τήν διαδοχήν τους; Θά ἐπικρατήσουν οἱ ὀρθόδοξοι Σέρβοι ἤ οἱ Καθολικοί Κροάται;

Οὕτως ἤ ἄλλως εἰς τόν χῶρον τῆς Βαλκανικῆς ἀνέρχεται τό θερμόμετρον. Μέχρι τώρα ὁ "Εβρος, τό Αἰγαῖον, τό Κυπριακόν καί τά λοιπά 'Ελληνοτουρκικά προβλήματα ἀποτελοῦν ἕνα διαρκῆ πονοκέφαλο τῆς 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως. Τώρα ἀρχίζει νά διαφαίνεται καί ἕνα ἄλλο, ἀκόμη σοβαρώτερο, ἐάν φυσικά εἶναι ἀληθινό... Διότι ὑπάρχει ἡ περίπτωσις νά τό δημιουργοῦν αἱ Δυτικαί Δυνάμεις διά νά ἀποσπάσουν τήν προσοχήν μας ἀπό τάς ἑλληνοτουρκικάς διενέξεις ἤ διά νά μᾶς ἀναγκάσουν νά τάς κλείσωμε ὅπως-ὅπως (ὡς ἐγένετο μέ τήν συνθήκην Ζυρίχης-Λονδίνου), διά νά ἀνοίξωμε νέους λογαριασμούς εἰς ἄλλην περιοχήν πού, πραγματικά καί ἀντικειμενικά κρίνοντες τά πράγματα, εἶναι ζωτικότερη διά τήν ἀσφάλειαν τοῦ 'Ελληνικοῦ χώρου, ἀλλά καί πού αὐτοί ἐνδιαφέρονται περισσότερον.

'Εάν συνεπῶς πρόκειται διά παραπλανητικήν ἐνέργειαν πρέπει νά φροντίσωμε μέ τά μέσα πού διαθέτομε νά ἐξακριβώσωμε τήν ἀλήθειαν. Παραλλήλως πρέπει νά συνεχίσωμε μέ ψυχραιμίαν ἀλλά καί μέ 'ρεαλισμόν νά ἐπιλύσωμε τό 'Ελληνοτουρκικόν σύμφωνα μέ τάς ἐθνικάς μας ἐπιδιώξεις καί μέ τά ἑλληνικά συμφέροντα.

'Η Τουρκία εὑρίσκεται σήμερον ὑπό πᾶσαν ἄποψιν εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Οἰκονομική, πολιτικήν, στρατιωτικήν κ.λ.π. Σπράσσεται ἀπό ἐσωτερικάς ἔριδας αἵτινες διχάζουν βαθέως τόν λαόν της. Τό προλεταριάτον ἀφυπνίσθη καί κινεῖται ἐπικινδύνως. Μέ ἕνα συντονισμένον PRESSING ὅλων τῶν παραγόντων ἴσως θά ἔχωμε εὐνοϊκότερα ἀποτελέσματα ὑπέρ ἡμῶν.

"Ολη αὐτή ἡ κατάστασις ἔχει ὑποχρεώσει τούς συμμάχους νά τῆς παρέχουν παντοειδῆ σωσσίβια διά νά ἀποτρέψουν τό ναυάγιον. 'Ημεῖς ἐξ ἀντιθέτου τί πράττομεν; Δυστυχῶς ἐνῶ θά ἔπρεπε ἡ πλάστιγξ νά στραφῆ ὑπέρ ἡμῶν, ἐν τούτοις δέν ἔχομε ἐπιτύχει ἀνάλογα ἀποτελέσματα, παρά τήν στρατηγικήν ἀξίαν τῆς περιοχῆς μας, τό ἀξιόμαχον τοῦ Στρατοῦ μας καί τάς παραδόσεις φιλίας καί συμμαχίας μας πρός τάς Δυτικάς Δυνάμεις. Εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος χρονική περίοδος διά νά ἐκμεταλλευθῶμεν τήν ὑπεροχήν μας. Πρέπει νά προλάβωμεν τόν Στρατηγόν Κύριον Χαίηγκ.

Διά νά ἐπανέλθωμεν ὅμως εἰς τό θέμα μας, εἶναι γεγονός ὅτι ὁ ἀπό Γιουγκοσλαυΐας κίνδυνος εἶναι μέγας. Πρέπει συνεπῶς νά ληφθοῦν μέτρα ἄμεσα: διπλωματικά, πολιτικά, στρατιωτικά κ.λ.π. *ἐγκαίρως*. Τό πρόσφατον παρελθόν τό ἀποδεικνύει μέ τήν Γερμανικήν εἰσβολήν καί τήν τοιαύτην τῶν Συμμοριτῶν.

Εἰς τό παρελθόν εἶχε πάλιν προβλήματα ἡ Γιουγκοσλαυΐα, ἰδιαίτερα μετά τόν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον ὅταν οἱ σύμμαχοι ἐδημιούργησαν ἕνα Κράτος ἀπό συνοθυλεύματα ἑτεροκλήτων λαῶν. Τά προβλήματά της εἶχαν δυστυχῶς σαβαράς ἐπιπτώσεις καί ἐπί τῶν γειτονικῶν της λαῶν. Εἰς ἡμᾶς περισσότερον ὅταν ἀπό ἀδεξίους πολιτικοδιπλωματικούς χειρισμούς της ἤνοιξε τήν «πίσω πόρτα» διά νά εἰσρεύσουν αἱ μηχανοκίνητοι φάλαγγες τοῦ Χίτλερ, μέ ἀποτέλεσμα νά ὑπερκεράσουν τά ὀχυρά, νά διαχωρίσουν τό μέτωπον, νά προσβάλουν τά νῶτα τοῦ μαχομένου Στρατοῦ μας εἰς τήν Βόρειον "Ηπειρον καί νά καταλάβουν ταχύτατα τήν Θεσσαλονίκην.

Οὕτω ἡ Νότιος Γιουγκοσλαυΐα ἀποτελεῖ ἐπιθετικήν βάσιν κατά τῆς 'Ελλάδος καί τό ΜΕΓΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΜΥΝΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΜΑΣ, ὅπερ θά καλῆται πάντοτε νά ἐπιλύση ἡ πολιτική καί στρατιωτική ἡγεσία τῆς χώρας μας. 'Ως προϋπόθεσις δέ θά ὑφίσταται πάντοτε τό ΜΕΓΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΝ: ΠΟΙΑ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΣ

'Υπάρχει ὅμως καί μία ἄλλη λύσις ΕΥΚΟΛΟΣ, τήν ὁποίαν πλεῖστοι ὅσοι υἱοθετοῦν, ἐάν ἐπικρατήση ἡ ἄποψις ὅτι: ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟ ΒΟΡΡΑ! Τότε τά πράγματα... διευκολύνονται διά τούς ἔχοντας τό γε νῦν ἔχον ἤ λίαν προσεχῶς τάς εὐθύνας. Διακυβεύεται ὅμως ἡ τύχη τῆς πατρίδος μας διά τό μέλλον. 'Ο χρόνος δέν εἶναι δυνατόν ἀπό τοῦδε νά καθορισθῆ ἐπακριβῶς. 'Εάν ὅμως ὁ κίνδυνος δέν ἐκτιμηθῆ ΕΠΑΡΚΩΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΙΡΩΣ τότε δυνατόν, ὅταν ἐπέλθη νά εἶναι ΑΡΓΑ.

Διά νά μήν αἰφνιδιασθῶμεν λοιπόν πρέπει, σύν τοῖς ἄλλοις, νά ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΗ τό ἐκεῖσε ὑπάρχον Σῶμα Στρατοῦ καί νά ἀποκτήση τοιαύτην ἰσχύν ὥστε νά δύναται νά ἀντεπεξέλθη εἰς τήν 'Αποστολήν του, πού δέν εἶναι δυνατόν νά εἶναι ἄλλη ἀπό τήν ἄμυναν τοῦ 'Ελληνικοῦ χώρου.

'Η 'Ελλάς δέν ἔχει βάθος καί συνεπῶς ἡ ἄμυνα δέν δύναται νά ἀφήση ἐδάφη ἐκτός. Θά ἀρχίζη ἀπό τά συλνορα καί θά τελειώνη εἰς αὐτά. 'Επιβάλλεται ταῦτα νά ὀχυρωθοῦν καί νά ἰσχυροποιηθοῦν διότι διέρχονται διά πεδινοῦ ἐδάφους. Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ποταμός ΑΞΙΟΣ, ἐν τῷ συνόλῳ του θά παίξη ἀξιόλογον 'ρόλον εἰς τάς σκέψεις μας, διά τόν ἐκεῖσε ἀμυντικοεπιθετικόν μας ἀγῶνα.

'Η ἀξιοποίησις ὅμως ἑνός Σώματος Στρατοῦ καί η ἀνάλογος ὀχύρωσις τῶν συνόρων ἀπαιτεῖ δυσβάστακτα ἔξοδα διά τήν ἑλληνικήν οἰκονομίαν. Συνεπῶς μόνον ἡ ἔνταξίς μας εἰς ἕνα συνασπισμόν Δυνάμεων δύναται νά ἀντιμετωπίση τόν κίνδυνον αὐτόν. 'Ο συνασπισμός αὐτός πρέπει νά ἀναλάβη ἐξ ὁλοκλήρου τά ἔξοδα Μηχανοκινήσεως τοῦ Σώματος Στρατοῦ (= 'Αξιοποίησις) καί ὀχυρώσεως τῶν 'Ελληνογιουγκοσλαυϊκῶν συνόρων.

'Η διατήρησις τῆς Βαλκανικῆς, τῶν Στενῶν τοῦ Αἰγαίου καί ἡ ἀπειλή κατά τῆς Κρήτης καί τῆς Μεσογείου ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ἰσχυράν κάλυψιν τοῦ ὑψιπέδου τῆς ΚΟΖΑΝΗΣ ἀπό πᾶσαν ἀπό Βορρᾶ ἐπειλήν.

'Ανησυχῶ μήπως ἡ 'Ιστορία ἐπαναληφθῆ. 'Η Γιουγκοσλαυΐα θά προσπαθήση νά κρατηθῆ οὐδετέρα μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Δέν εἶναι δυνατόν νά διακυβεύεται αἰωνίως ἡ τύχη μας ἀπό τήν ἔλλειψιν ἀποφασιστικότητος ἤ ἀπό καιροσκοπικήν πολιτικήν τῆς βορείου γείτονός μας ἡ ὁποία ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλεται εἰς τήν γεωγραφικήν της τοποθέτησιν ἐν τῇ βαλκανικῇ, εἰς τήν ἰδιότυπον σύνθεσιν τοῦ Ἔθνους της καί ἴσως γενικώτερον εἰς τό ἀμυντικόν της Δόγμα πού εἶναι ὁ ἀνταρτοπόλεμος.

'Ο κίνδυνος εἶναι γνωστός. Εἰς χρόνον ἄγνωστος, ἀλλά οὐχί μακρύς. Πρέπει νά ληφθῶσιν ἀπό τοῦδε μέτρα, εἰ δ' ἄλλως, ἐφ' ὅσον ἐπαναληφθῆ τό 1941 θά εἴμεθα ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΙ.

Μιχαήλ Οἰκονομάκος
'Αντιστράτηγος ἐ.ἀ. ■

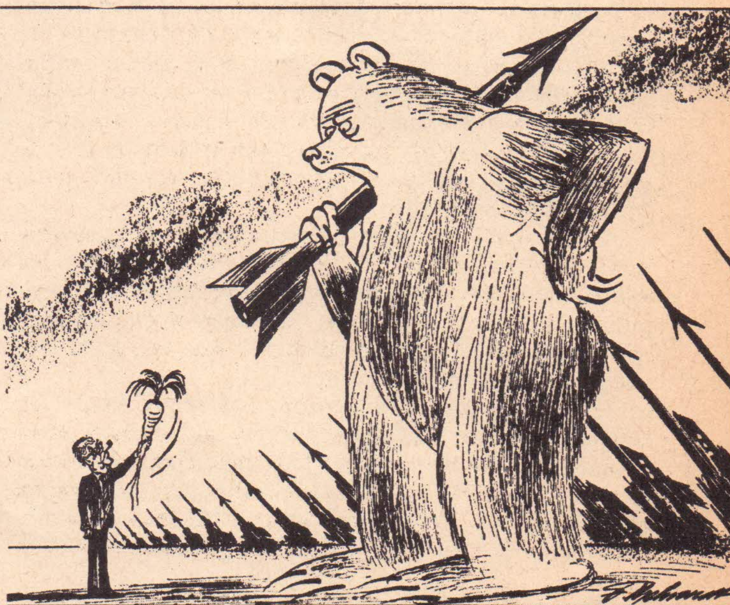
'Η 'Αμερικανική κρίσις θέτει σέ κίνδυνο τήν ἀσφάλεια τῆς Δύσεως...

'Από τό 1973, δηλαδή ἀπό τήν ἀρχή τῶν «διαπραγματεύσεων» γιά τήν εἰρήνη στό Βιετνάμ (δηλαδή τήν ἐγκατάλειψί του!) ἦταν σαφεῖς οἱ ἐνδείξεις ὅτι ἡ 'Αμερική ὑπέφερε ἀπό βαθειά ἐσωτερική ψυχολογική καί βιολογική κρίσι.

Ἤδη τό γεγονός ὅτι ὁ «πόλεμος» διαρκοῦσε ἀπό μία ὀκταετία ἤδη (1965-1973), χωρίς νά ἔχη ἀποφασίσει νά τεθῆ σέ κατάστασι πολέμου καί νά ἐφαρμόση τήν ἀνάλογη καί ἀπαραίτητη νομοθεσία στό ἐσωτερικό τῆς χώρας, ἔδειχνε τήν ἀναποφασιστικότητα καί τόν ἀποπροσανατολισμό της!

Τά φαινόμενα τῆς ἐσωτερικῆς ἀποδιοργανώσεως τῆς κοινῆς γνώμης, σέ συνδυασμό μέ τήν ἐξάπλωσι τῆς συνοδοιπορικῆς προπαγάνδας καί τήν «διυλισμένη ἐπιστημονικά» ἐξάπλωσι τῶν ναρκωτικῶν μέσω τῶν 'Αμερικανῶν στρατιωτῶν τοῦ Βιετνάμ, θά ἔπρεπε νά εἶχαν πείσει τούς ἰθύνοντας γιά τόν θανάσιμο κυριολεκτικά κίνδυνο πού ἀπειλοῦσε τήν χώρα.

Οὐδέποτε στήν 'Ιστορία παρατηρήθηκε τέτοια ἐσωτερική ἐκστρατεία διαβρώσεως νά μείνει ἀνενόχλητη! Οὐδέποτε καί πουθενά, κανένα κράτος δέν δέχθηκε μέ τέτοια παθητικότητα καί μοιρολατρεία τήν ἐσωτερική διάλυσί του, στό εὐπαθέστερο σημεῖο τῆς κοινωνίας του: τήν νεολαία του! ■

FAZ

Κάρτερ: Μήπως εἶναι φυτοφάγος;

Ποιός φταίει;

Θά μποροῦσε νά ἦταν μιά πραγματική συνέντευξις. Ἀπό τήν μιά ὁ δημοσιογράφος πού ρωτᾶ, ἀπό τήν ἄλλη ὁ Λαός πού ἀπαντᾶ:

Δ: — Ποιός φταίει Λαέ γιά τίς πολιτικές δολοφονίες στήν Ἑλλάδα;

ΛΑΟΣ: — Ἡ κυβέρνησις, ἡ Ἀστυνομία, οἱ Ἀριστεριστές, οἱ Ἐρυθρές Ταξιαρχίες, ὁ Μπάλκος...

Δ: — Ποιός φταίει Λαέ πού οἱ τιμές συνεχῶς ἀνεβαίνουν;

ΛΑΟΣ: — Ὁ Μητσοτάκης, ὁ Κανελλόπουλος, ὁ Καραμανλῆς, ἡ Κοινή Ἀγορά, τά συμφέροντα...

Δ: — Ποιός φταίει Λαέ πού ἡ χώρα θριαμβολογεῖ γιά τήν ἔνταξι στήν Ε.Ο.Κ. χωρίς κανείς νά γνωρίζη τί πρόκειται νά συμβῆ;

ΛΑΟΣ: — Ἡ Κυβέρνησις, τό ΠΑΣΟΚ, τό ΚΚΕ, ὁ Ζίγδης, ὁ Πεσματζόγλου...

Δ. — Ποιός φταίει Λαέ πού σκοτώνονται καταστηματάρχες, κοσμηματοπῶλες καί ἄλλοι ἐπαγγελματίες μέσα στά καταστήματά τους ἀπό ληστές καί δολοφόνους;

ΛΑΟΣ: — Τό Ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως, τό Ὑπουργεῖο Ἐργασίας, ἡ Ἰντερπόλ, ἡ Μαφία...

Δ: — Ποιός φταίει Λαέ πού τά ἰδανικά τῆς φυλῆς ἔχουν πάει περίπατο;

ΛΑΟΣ: — Ἡ Κυβέρνησις, ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἡ Ἀκαδημία...

Δ: — Ποιός φταίει Λαέ γιά τήν σῆψι τῆς κοινωνίας μας;

ΛΑΟΣ: — Ἡ δικτατορία, ἡ δημοκρατία, οἱ κομμουνιστές...

Δ: — Ποιός φταίει Λαέ γιά τόν κατήφορο τῆς νεολαίας;

ΛΑΟΣ: — Ὁ Λοῦρος, ὁ Ράλλης, ὁ Βαρβιτσιώτης, ὁ Παπανδρέου, ὁ Φλωράκης...

....

Δ: — Ποιός δέν φταίει Λαέ γιά τίποτα;

ΛΑΟΣ: — Ὁ Λαός!

Δ: — Ποιός φταίει γιά ὅλα Λαέ;

ΛΑΟΣ: — Οἱ κυβερνῶντες!

Δ: — Καί ποιός ψήφισε τούς κυβερνῶντες;

ΛΑΟΣ: — ......

Καί ὁ Λαός ἐδῶ δέν ἀπαντᾶ. Γιατί ξέρει νά λέη ὅτι αὐτός δέν φταίει γιά τίποτα. Γιατί ξέρει νά λέη ὅτι γιά ὅλα φταῖνε οἱ κυβερνῶντες! Ἀλλά ἡ μνήμη του δέν τοῦ ὑπενθυμίζει ποιός ἔστειλε τούς κυβερνῶντες του στήν Βουλή. Ναί, ὁ Λαός δέν ἀπαντᾶ. Γιά ὅλα φταῖνε οἱ ἄλλοι. Αὐτός δέν φταίει τίποτα. Ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τούς ἀποδίδει εὐθῦνες. Πολλές φορές ζητᾶ καί κεφαλές ἐπί πίνακι. Κάποτε, ὅμως, φθάνουν καί οἱ ἐκλογές. Τότε ὅλοι γίνονται ἥρωες, σωτῆρες τοῦ Λαοῦ, ἀνεύθυνοι γιά ὅλα ὅσα ἔπραξαν. Ἀρκοῦν 40 ἡμέρες πολιτικῆς δημαγωγίας γιά νά ξανακοιμηθῆ ἡ πλειοψηφία τοῦ Λαοῦ καί νά τρέξη νά τούς ξαναψηφίση. Ἄλλοι κοιμοῦνται ἀσυνείδητα, ἄλλοι ὅμως ἐνσυνείδητα. Οἱ ἀπειλές γιά δάνεια πού θά ζητηθοῦν ἄν δέν ψηφισθῆ ὁ τάδε ὑποψήφιος, τά μισά χιλιάρικα καί ἡ ἐξαγορά τῆς συνειδήσεως, οἱ ὑποσχέσεις γιά πράγματα πού εἶναι σίγουρο ὅτι ποτέ δέν θά γίνουν, ἡ εὐγλωττία τοῦ δημαγωγοῦ, οἱ διθύραμβοι τῶν ἐφημερίδων, ἡ τηλεοπτική ἀποχαύνωσις καί ἡ προβολή τῶν ἴδιων καί τῶν ἴδιων, ὁ φόβος τοῦ νά στείλη τό Καθεστώς τήν Ἀστυνομία στό σπίτι τοῦ ἐνσυνείδητου ψηφοφόρου, ἡ ἀπατηλή σκέψις τῆς «χαμένης ψήφου», προϊόν τῶν μεγάλων ὀπαδῶν τῆς πολώσεως στήν χώρα μας καί τόσα ἄλλα γνωστά καί ἄγνωστα στούς πολλούς, δροῦν σάν ναρκωτικά στόν Λαό.

Κανείς δημοσιογράφος δέν ρωτᾶ τόν Λαό γιατί εἶναι τόσο ἀδύνατος νά ἀντισταθῆ σ' ὅλα αὐτά. Κανείς δέν ρωτᾶ γιατί σκόπιμα τοῦ κρύβαν τήν ἀλήθεια καί τόν ἀφήνουν ἡμιμαθῆ, ὥστε νά τόν ἔχουν πάντοτε στό χέρι νά τόν κοροϊδεύουν. Κανείς δέν ρωτᾶ πότε θά σηκώση κεφάλι καί θά ἀποδείξη ὅτι δέν εἶναι ραγιάς. Πότε θά στείλη ὅλους αὐτούς τούς ἀφέντες γιά πάντα στά σπίτια τους. Πότε θά ἀπαιτῆ νά μαθαίνη τήν ἀλήθεια καί θά τήν μαθαίνη. Πότε θά θέλη τά παιδιά του νά μορφώνωνται καί θά μορφώνωνται. Πότε θά συμμετέχη στήν λῆψι τῶν ἀποφάσεων καί δέν θά ἐμπαίζεται μέ τήν ἰδέα ὅτι ψηφίζει μία φορά στά τέσσερα χρόνια ὥστε οἱ 51 νά διοικοῦν τούς 49, ἄλλο ἄν τίς περισσότερες φορές οἱ 41 διοικοῦν τούς 59.

Ζητᾶμε, ἴσως, πολλά. Θέλομε, ὅμως, λογικά πράγματα. Θέλομε δικαιοσύνη. Γι' αὐτόν τόν Λαό πού δείχνει τίς μεγάλες του δυνατότητες ὅταν ἡ Πατρίς κινδυνεύει. Γιατί, ὅμως, τόν θυμοῦνται μόνο τότε; Γιατί δέν δίνουν τήν εὐκαιρία νά ἀναδείξη ἀξιοκρατικά τους ἡγέτες του καί τόν ὑποχρεώνουν νά συμμετάσχη στό βρώ-

→

μικο παιχνίδι τῆς κομπίνας;

Ὑπάρχουν καί λίγοι πού ἀντέχουν σ' ὅλα αὐτά. Εἶναι αὐτοί πού ἔχουν μπῆ στήν μύτη τοῦ κατεστημένου. Εἶναι αὐτοί πού μάχονται νά δώσουν δύναμι στό Λαό νά σταθῆ στά ποδιά του κάτω ἀπό τόν καταιγισμό τῶν πυρῶν τῶν δημαγωγῶν. Εἶναι αὐτοί πού μάχονται γιά τήν ἀξιοκρατία, τήν ἀλήθεια, τά ἰδικά, τήν νεολαία, γιά ὅλους καί γιά ὅλα. Εἶναι αὐτοί πού δέχονται τήν μῆνιν Κυβερνήσεως καί Ἀντιπολιτεύσεως, γιατί τό κατεστημένο διαισθάνεται ὅτι ἀπό ἐκεῖ θά ἔλθη τό τέλος του. Εἶναι αὐτοί πού συνεχῶς αὐξάνονται καί περιμένουν νά ἀντιμετωπίσουν τό κατεστημένο, σίγουροι γιά τήν τελική νίκη τους.

— Ποιός φταίει Λαέ πού κάποτε θά γίνης ἐσύ Ρυθμιστής τῶν ἐθνικῶν σου θεμάτων, Φύλαξ τῶν παραδόσεών σου καί τῆς ἱστορίας σου, πού κάποτε θά κάνης πραγματικότητα τά ὄνειρα καί τούς πόθους σου;

— Ἡ ἴδια ἡ πατρίδα σου καί ἡ Φυλή σου Λαέ, πού γεννᾶ παλληκάρια γιά νά τήν προστατεύουν καί νά ζῆ αἰώνια!

Γιάννης Ἀδαμαντίδης

Πίστη - δύναμη - Θέληση

Εἶναι μικρός ὁ χρόνος τῆς φθαρτῆς ζωῆς.
Εἶναι φθαρτά τά ἔργα τῆς ζωῆς.
Λίγα δέν φθείρονται στοῦ καιροῦ τό πέρασμα
γιατί ἀφήνουν τά πυρωμένα ἀποτυπώματά τους στήν ἱστορία.
Εἶναι τά ἔργα τῆς πίστης
τῆς τόσο δύσκολης στό στέριωμα,
τῆς τόσο ἀποτελεσματικῆς στή δράση
Δυό συνεργάτες ἀπαραίτητους θέλει.
Μόνο μ' αὐτούς δίνει ἔργα ἄφθαρτα.
Τή δύναμη καί τή θέληση.
Μέσα μας βρίσκονται κρυμμένες.
Βαθειά στά ἔγκατα τῆς ψυχῆς.
Ἀγώνας μεγάλος τό βγάλσιμό τους στήν ἐπιφάνεια.
Θρίαμβος ὁ συνδυασμός τους.
Θριαμβευτής αὐτός πού πυρωμένος ἀπό πίστη
ἔχει σάν ὅπλα του θέληση καί δύναμη.
Ἡ Ἱστορία τότε σταματᾶ τήν πορεία της
καί παίρνει Νέα Πορεία!

Δαναός

Γνῶμες γνωστῶν ἀνδρῶν διά τήν Δημοκρατίαν.

(Οἱ γνῶμες αὐτές ἀπηχοῦν τούς συγγραφεῖς τους !)

«Ἡ Δημοκρατία δέν ἔχει ποιοτικά ὅρια. Ἡ Δημοκρατία ἔχει μόνο ποσοτικά ὅρια».
Π. Κανελόπουλος» ὁ πόλεμος καί τό μέλλον» Σελ. 10

Κολοκοτρώνης πρός Ὄθωνα: «Μεγαλειότατε... οἱ βιολιτζῆδες ἀλλάξανε, ὁ χαβάς ἔμεινε ὁ ἴδιος».

«Εἷς ἐμοί μύριοι, ἐάν ἄριστος ᾗ»
Ἡράκλειτος

«Τέλεια Δημοκρατία δέν ὑπῆρξε ποτέ, οὔτε θά ὑπάρξη. Εἶναι ἀντίθετο πρός τήν Φύσι νά κυβερνοῦν οἱ πολλοί καί νά κυβερνῶνται οἱ λίγοι.
Ζάν–Ζάκ Ρουσσώ (Τό κοινωνικό συμβόλαιον)

«Δημοκρατία εἶναι μία μηχανή πού λειτουργεῖ στό κενό καί μόνο θόρυβο παράγει».
Τσάμπερλαιν

«Τά Ἔθνη πού ζητοῦν ὑποστηρικτάς εὑρίσκουν κυρίους».
FISCHER

«Αὐτοί μόνον νικοῦν ὅσοι δέν θέλουν νά κερδίσουν τίποτε γιά τούς ἑαυτούς τους. Διότι τό μέλλον ἀνήκει εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θυσιάζουν.
ALEXIS CARREL

«Οἱ Δημοκρατίες εἶναι οἱ χαμερπέστερες μορφές διακυβερνήσεως»
Τζέημς Φ. Κοῦπερ

«Ὁ λαός εἶναι ἐλεύθερος μόνο κατά τήν διάρκεια τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, ἐνῶ μετά τήν ἐκλογή τους δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά δοῦλος».
Ζάν–Ζάκ Ρουσσώ

Ὁρισμός κοινοβουλευτικοῦ κόμματος:

«Ὁμάς ἀνθρώπων ὑγιῶν, ἀλλά μισούντων πᾶσαν ἐργασίαν οἵτινες ἑνούμενοι ὑπό οἱονδήποτε, ζητοῦσι ν' ἀναβιβάσωσιν αὐτόν διά ἅπαντας μέσου εἰς τήν ἕδραν τοῦ πρωθυπουργοῦ ἵνα παράσχη αὐτοῖς τά μέσα νά ζῶσι».
Ἐμ. Ροΐδης – «Ἀσμοδαῖος» – 1875

«Εἰς τήν δημοκρατίαν γνωρίζει κανείς κάτι, ἐνόσῳ ἔχει τήν ἀναίδειαν νά ὁμιλῇ περί αὐτοῦ».
Μπέρξον

«Τί εἶναι πλειοψηφία; Πλειοψηφία εἶναι ἀνοησία. Μυαλό εἶχαν πάντα οἱ λίγοι. Πρέπει νά ζυγίζῃ κανείς τάς ψήφους καί ὄχι νά τάς μετράη. Τό κράτος θά καταστραφῆ ἀργά ἤ γρήγορα, ὅταν νικάῃ ἡ πλειοψηφία καί ἀποφασίζει ἡ ἀνοησία».
FRIEDRICH SCHILLER

Δημοκρατία εἶναι τό δικαίωμα τῶν ψειρῶν νά τρῶνε τούς λέοντας.
BERTELOT

«Ὅταν ὅλοι μποροῦν νά κάνουν ὅ,τι θέλουν, κανείς δέν
κάνει ὅ,τι πρέπει.
Ὅπου δέν ὑπάρχει κύριος, ὅλοι εἶναι κύριοι. Κι' ὅπου ὅλοι εἶναι κύριοι, ὅλοι εἶναι δοῦλοι».
JACQUES BOSSUET

«Ἡ Δημοκρατία ἀντικαθιστᾶ τόν Διορισμό ἀπό τούς λίγους ἱκανούς μέ τήν Ἐκλογή ἀπό τούς πολλούς ἀνικάνους».

■

«Οἱ ἀτιμωταί τῆς Πατρίδος ὑπουργοί, πρέπει νά ἐκδέρωνται ζῶντες καί μέ τά δέρματα αὐτῶν νά ἐπενδύωσι τάς ὑπουργικάς ἕδρας, οὕτως ὥστε οἱ ὑπουργοί ὅταν κάθηνται εἰς αὐτάς νά αἰσθάνωνται τό ῥίγος τῆς εὐθύνης».

(Περσικός Νόμος)

Γεωργιου Γεωργαλα

Οἱ θέσεις μου γιά τήν ἑπταετία

Δίνουμε τήν εὐκαιρία στόν τέως ὑφυπουργό τῆς Ἑπταετίας νά ἐξηγήση τήν θέσι του, χωρίς κανένα σχόλιο ἐκ μέρους μας.

«Δέν κάνει νά θυμώνη κανείς μέ τήν ἀλήθεια»
(Πλάτων «Πολιτεία»)

1. Πιστεύω ὅτι ἡ 21η Ἀπριλίου ἔσωσε τήν Πατρίδα μας ἀπό ἐπικείμενα τότε μεγάλα δεινά. Συνεπῶς κατά τήν ἐκτίμησί μου ὀφείλουμε τιμή καί εὐγνωμοσύνη στούς πρωτεργάτες της καί ὅσους τή ἀκολούθησαν καί συνέβαλαν στήν ἐπικράτηση καί ἑδραίωσί της.

2. Ἰδιαίτερη τιμή κατά τήν γνώμη μου ὀφείλεται στόν κ. Γ. Παπαδόπουλο πού ἐτόλμησε νά ἐνεργήση σύμφωνα μέ τήν τότε θέληση τῆς πλειοψηφίας τῶν Ε.Δ. καί τοῦ ἔθνους καί νά ἡγηθῆ τῆς 21ης Ἀπριλίου.

3. Πιστεύω, ἐπίσης ὅτι ὀφείλουμε νά ἀναγνωρίσουμε ὅτι ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος μέ τήν ἰσχυρή του προσωπικότητα, τίς ἡγετικές ἱκανότητες, τήν ἐπιβολή του καί τήν μετριοπάθειά του ἐπέτυχε νά ἀποφευχθοῦν ἐπικίνδυνοι πειραματισμοί, νά συγκρατηθοῦν οἱ φυγόκεντρες τάσεις πού μοιραῖα ἀναπτύσσονται σέ κάθε ἐπανάστασι καί νά διατηρήση τήν ἑνότητα τῶν στελεχῶν της.

4. Κατά τήν ἀντίληψί μου, ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος καί οἱ συνεργάτες του ἔθεσαν ὀρθούς στρατηγικούς στόχους: τόν οἰκονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό καί διοικητικό ἐκσυγχρονισμό τῆς χώρας.

5. Πεποίθησί μου εἶναι ὅτι τό καθεστώς σημείωσε πολλές καί σημαντικές ἐπιτυχίες στούς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καί τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν. Ἐξετέλεσε μεγάλα ἔργα, ἀνέβασε τό βιοτικό ἐπίπεδο τῶν Ἑλλήνων, βελτίωσε αἰσθητά τήν διοίκησι καί ἄνοιξε τόν δρόμο γιά μιά νέα μορφή σχέσεων ἀνάμεσα στόν πολίτη καί τό Κράτος. Ἐπίσης, ἀποκατάστησε καί διαφύλαξε τήν τάξι, τήν ἀσφάλεια καί τήν ἐπιβολή τοῦ νόμου (τώρα πού χάνονται ἀντιλαμβάνεται περισσότερο ὁ καθένας τί ἀξίζουν). Τέλος, ἐμερίμνησε γιά τήν ἐθνική μας ἄμυνα.

6. Παρά ταῦτα, οἱ μεγάλοι στόχοι δέν ἐπετεύχθησαν. Ἡ προσπάθεια ἀποτελματώθηκε καί ἔληξε μέ τήν τελική ἀποτυχία. Μία καταπληκτική εὐκαιρία γιά τήν Ἐθνική Ἀναγέννησι, χάθηκε.

7. Ποιά εἶναι ἡ βασική αἰτία τῆς ἀποτυχίας; Πιστεύω ὅτι θά τήν βροῦμε στό γεγονός ὅτι οἱ πρωτεργάτες τῆς 21ης Ἀπριλίου, θέλησαν νά κυβερνήσουν οἱ ἴδιοι, ἐνῶ λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς τους προελεύσεως, δέν διέθεταν τήν εἰδική κατάρτισι, τήν ἐμπειρία, τίς ἱκανότητες καί τήν νοοτροπία πού χρειάζονται στήν πολιτική. Οἱ στρατιωτικοί ἔπρεπε νά παραμείνουν στρατιωτικοί. Νά βροῦν τούς καταλλήλους ἀνθρώπους καί νά τούς ἀναθέσουν τό ἔργο τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τῆς χώρας καί τῆς διαμορφώσεως τοῦ νέου πολιτικοῦ βίου της. Οἱ ἴδιοι σάν ἐκπρόσωποι τῶν Ε.Δ. νά κρατήσουν τόν ἔλεγχο τῆς καταστάσεως καί τήν ἐποπτεία τῆς πορείας πρός τούς στόχους πού ἐτέθησαν.

8. Ἐξ αἰτίας τῶν ἀδυναμιῶν πού ἀνέφερα, οἱ στρατιωτικοί, παρά τίς καλές προθέσεις τους, δέν μπόρεσαν νά χαράξουν καί ἰδίως νά ἀκολουθήσουν τόν σωστό δρόμο γιά τήν πραγμάτωσί τους. Ἔχασαν τόν προσανατολισμό

→

τους. Συμφιλιώθηκαν μέ τό κατεστημένο καί σέ ἀξιόλογο βαθμό ἀπορροφήθηκαν ἀπό αὐτό. Δέν ἐπιδίωξαν τήν διαμόρφωσι νέας ἰθυνούσης τάξεως – οὔτε νέου τύπου. Δοκίμασαν νά συνεργασθοῦν, μέ τήν παλαιά ἰθύνουσα τάξι, τόν παλαιό τύπο. Δέν θέλησαν ποτέ τήν δημιουργία πολιτικῶν ὀργανισμῶν. Ἀπέρριψαν τήν πολιτικοποίησι τῆς Ἐπαναστάσεως μέ τήν ἵδρυσι κομμάτων καί ἐφημερίδων πού θά προήρχοντο ἀπό τούς κόλπους της καί ἐμπόδισαν τήν ἀπόδειξι πολιτικῶν στελεχῶν, νέου τύπου, πού θά ἐξέφραζαν τίς ἰδέες της. Ἀντί γι' αὐτό ἄνοιξαν «διάλογο» μέ παλαιούς πολιτικούς καί ταυτόχρονα θέλησαν νά γίνουν οἱ ἴδιοι «πολιτικοί». Γι' αὐτό καί ἀπό τούς στόχους πού ἐτέθησαν ἔλειπε ὁ κυριώτερος πού χωρίς αὐτόν ὅλα τά ἄλλα ἐπιτεύγματα ἀνατρέπονται: ἡ δημιουργία νέου πολιτικοῦ κόσμου, συστήματος καί βίου.

9. Ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος δέν ἦταν ἐπαναστάτης. Δέν θέλησε ποτέ τήν ἐπαναστατική μεταβολή. Γι' αὐτό ἡ ὑγεία δέν κρατικοποιήθηκε οὔτε νά ἔχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὁμοιόμορφα δωρεάν ἰατρική, φαρμακευτική καί νοσοκομειακή περίθαλψι μέ διαφορές μόνο λόγῳ ἡλικίας καί βαθμοῦ ἀσθενείας. Γι' αὐτό ἡ παιδεία δέν ἐθνικοποιήθηκε μέ τήν κατάργησι τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῶν ἐξετάσεων καί τῶν φροντιστηρίων. Γι' αὐτό δέν ἑνοποιήθηκαν τά ἀσφαλιστικά ταμεῖα μέ τήν χορήγησι ἑνιαίας συντάξεως σέ ὅλους τούς πολίτες αὐτῆς τῆς χώρας πού συμπληρώνουν ὁρισμένη ἡλικία. Γι' αὐτό δέν ἄνοιξαν οἱ δρόμοι γιά τούς νέους. Γι' αὐτό δέν παραμερίστηκε ἡ γεροντοκρατία. Γι' αὐτό δέν πολιτικοποιήθηκαν ἡ νεολαία καί ἡ Ἐπανάστασις. Οἱ προθέσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ καθεστῶτος ἐξηντλοῦντο σέ μιά βελτίωσι, ἀναδιοργάνωσι καί σχετική ἀνανέωσι τοῦ κατεστημένου. Δέν κατάλαβε ὅτι αὐτό δέν θά τόν δεχόταν ποτέ σάν δικό του – ὅτι θά τόν θεωροῦσε πάντοτε σάν ἕνα «σφετεριστή» καί «παρείσακτο». Καί αὐτό τόν ἔφαγε.

Τό στρατιωτικό καθεστώς παρατάθηκε ὑπέρμετρα σέ μιά στατικοποιημένη μορφή. Θέλησε νά εἶναι «παρένθεσις» καί ὄχι νέα κατάστασις, ἔτσι δέν προχωροῦσε μπροστά, σέ ἕνα νέο πολιτικό σύστημα, ἀλλά καί οὔτε ἐπέστρεφε στά παλαιά. Παρέμεινε ἐκκρεμές καί μετέωρο «προσωρινό» καί παρατεινόμενο, διστακτικό καί ἀναποφάσιστο μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀποτελμάτωσι πού ὁδηγεῖ στό ναυάγιο.

10. Ἡ εὐθύνη γιά τήν ἀποτυχία εἶναι μεγίστη. Καί δέν βαρύνει τούς πατριῶτες πού ἀκολούθησαν τήν 21η Ἀπριλίου καί συνεργάσθηκαν μέ αὐτήν, οὔτε τίς Ε.Δ. σάν σύνολο, ἀλλά τό στενό ἡγετικό πυρῆνα της καί πρωτίστως τόν ἀρχηγό της, πού ἐνῶ μέ τήν δεξιοτεχνία του ἐκέρδισε πολλές μάχες, μέ τήν μή ἐπαναστατικότητά του ἔχασε τόν πόλεμο.

11. Ἡ 25η Νοεμβρίου 1973 ἦταν ἡ μοιραία συνέπεια τοῦ ἐκφυλιστικοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ τῆς 21ης Ἀπριλίου. θέλησε νά ἐμποδίσει τήν δυσφαινόμενη ὀπισθοδρόμησι στά παλαιά καί νά ἐξηγήση καί νά ἀνενεώση τήν Ἰδέα-Ἐπανάστασις

12. Καί αὐτή ὅμως παρά τίς ἐπιτυχίες της στόν τομέα τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ πληθωρισμοῦ καί τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἐθνικῆς ἄμυνας ἀπέτυχε τελικά γιατί ἀντιμετώπισε τά θέματα στατικά – ὄχι δυναμικά (προοπτικά) παγιδεύθηκε στό κυπριακό. Ὁ κ. Δ. Ἰωαννίδης, εἶναι καί πατριώτης καί ἔντιμος. Ἀλλά στήν πολιτική ὁ πατριωτισμός καί ἡ ἐντιμότητα δέν ἀρκοῦν. Χρειάζονται καί ἄλλα – γνώσεις, ἐμπειρίες, ἱκανότητες πού δέν ὑπῆρξαν στό βαθμό πού ἀπαιτοῦσαν οἱ περιστάσεις. Ἔτσι παγιδεύθηκε. Καί τό κυριότερο: στήν κρίσημη στιγμή, δέν θέλησε ἤ δέν μπόρεσε νά συντρίψη τήν προδοσία. Ἀποτέλεσμα: Ἐθνική συμφορά στήν Κύπρο, ἐπανάστασις τῆς παρακμῆς στήν Ἑλλάδα.

13. Πιστεύω ὅτι ἡ Ἱστορία θά καταδικάση τούς κ.κ. Γ. Παπαδόπουλο καί Δ. Ἰωαννίδη, ὄχι γιά τήν 21/4 καί τήν 25/11 ἀλλά γιά τό ποῦ τίς ὁδήγησαν τελικῶς. Ἀντίθετα, θά κρίνη θετικά τίς ἐνέργειες τους τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 γιά τόν ἕνα καί τῆς 25ης Νοεμβρίου, 1973 γιά τόν ἄλλο.

14. Ὅσοι συνεργάσθηκαν μέ τήν 21/4 καί μέ τήν 25/11 καί τίς βοήθησαν στό μέτρο τῶν δυνάμεών τους νά πετύχουν ὅσα ἐπέτυχαν ἤ προσπάθησαν νά τίς ὁδηγήσουν στόν σωστό δρόμο μέ τόν ὁποῖο θά ἀπέφευγαν τήν τελική ἀποτυχία, δικαιοῦνται νά εἶναι ὑπερήφανοι καί νά αἰσθάνωνται τήν ἠρεμία τῆς συνειδήσεως πού παρέχει ἡ συναίσθησις τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Ἐκεῖνοι πού πρέπει νά νοιώθουν ἔνοχοι εἶναι ὅσοι μποροῦσαν νά βοηθήσουν καί δέν τό ἔκαναν ἀπό ὑστεροβουλία, φόβο ἤ ἐμπάθεια. Γιατί ἄν ὅλοι ὅσοι μποροῦσαν νά βοηθήσουν τό ἔκαναν, ἴσως ἡ κατάληξις τῆς ὑποθέσεως νά ἦταν μιά Ἑλλάδα καλύτερη ἀπό τήν σημερινή.

15. Γιατί λέγονται τά παραπάνω; Οὔτε γιά νά καταδικασθῆ, οὔτε γιά νά δικαιωθῆ ὁ οἱοσδήποτε. Λέγονται ἁπλά καί μόνο ἐπειδή ἡ ἀλήθεια εἶναι δύναμις καί πρέπει νά διακηρύσσεται κάτω ἀπό ὅλες τίς περιστάσεις καί πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις ἔστω καί ἄν πικραίνη ἤ στοιχίζη. Καί εἶναι δύναμις ἐπειδή ἐπιτρέπει τήν ἄντλησι διδαγμάτων γιά τό παρόν καί τό μέλλον. Μπορεῖ νά ποῦν ὅτι αὐτά εἶναι ἴσως σωστά, ἀλλά δέν πρέπει νά λέγωνται τώρα καί ὅτι θά ἦταν ὀρθότερο νά τά πῆ ἀργότερα ἡ Ἱστορία. Ἀλλά, αὐτή ἡ ἄποψις ἀφορᾶ στούς ἱστορικούς καί στούς μεταγενέστερους. Ἐνῶ ἐμεῖς πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε σήμερα καί ἐδῶ. Ἄρα χρειαζόμαστε τώρα τήν ἀλήθεια γιά νά μᾶς φωτίζει. Καί ὅταν τήν πιστεύουμε πρέπει νά ἔχουμε τό θάρρος καί νά τήν λέμε.

16. Ἀνεξάρτητα ἀπό τά πιό πάνω, ἐκεῖνο πού αὐτή τή στιγμή περισσότερο ἀπό ὁτιδήποτε ἄλλο χρειάζεται ἡ Πατρίδα μας εἶναι ἡ ἐθνική ἑνότητα. Καί αὐτή, κατά τήν γνώμη μου, δέν ἐξασφαλίζεται μέ τήν ἀμνηστεία χωρίς αὐτό κατά κανένα τρόπο νά θεωρηθῆ σάν κριτική γιά ὅσους ὀρθῶς ἀγωνίζονται, γι' αὐτήν. «Ἀμνηστεία» σημαίνει συγχώρεση τοῦ ἐγκλήματος καί ἐδῶ κατά τήν δική μας ἄποψι ἔγκλημα δέν ὑπάρχει. «Ἀμνηστεία» σημαίνει νά βγοῦν ἀπό τίς φυλακές μερικές δεκάδες

Ἕλληνες – πού κατά τήν πεποίθησί μου κρατοῦνται ἀδίκως καί ἀνεπιτρέπτως – ὅμως αὐτό δέν θέτει τέρμα στόν διωγμό τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων πού κατά οἱονδήποτε τρόπο συνεργάσθηκαν μέ τήν ἑπταετία καί πού μπορεῖ νά μή βρίσκονται στίς φυλακές, ἀλλά ἔχουν ὑπαχθῆ σέ κατάστασι πολιτῶν τρίτης κατηγορίας, στεροῦνται τά νόμιμα δικαιώματά τους, ὑβρίζονται, προπηλακίζονται, καί ποικιλοτρόπως ἐξοντώνονται ἠθικῶς, ἐπαγγελματικῶς, κοινωνικῶς οἰκουμενικῶς, ἀκόμη καί φυσικῶς.

Γι' αὐτό πιστεύω ὅτι αἴτημα ἐκείνων πού θέλουν τήν ἐθνική ἑνότητα πρέπει νά εἶναι ἡ *ἀκύρωσις* ὅλων τῶν μέτρων πού πάρθηκαν ἀπό τίς 23 Ἰουλίου 1974 καί μετά, ἐναντίον μιᾶς μερίδος Ἑλλήνων μέ τό πρόσχημα τῆς «ἀποχουντοποιήσης». Στά μέτρα αὐτά περιλαμβάνονται βεβαίως ἀποφάσεις δικαστηρίων ἀλλά καί οἱ αὐθαίρετες ἀποστρατεῖες καί ἀποτάξεις στρατιωτικῶν καί ἀστυνομικῶν, οἱ ἀπολύσεις καί ὑποβιβασμοί δημοσίων ὑπαλλήλων, δικαστικῶν, πανεπιστημιακῶν στελεχῶν καί ἄλλων δημοσίων λειτουργῶν, οἱ παράνομες στερήσεις συντάξεων κ.ο.κ. Ὅλα αὐτά τά μέτρα πού θέτουν σέ διωγμό ἕνα ὀργανικό τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί διχάζουν τό Ἔθνος, πρέπει νά θεωρηθοῦν σάν μηδέποτε ὑπάρξαντα. Αὐτό εἶναι τό ὀρθό αἴτημα. Καί αὐτό ἐξυπηρετεῖ τήν Ἑλλάδα.

Ἡ 21η Ἀπριλίου, «προδόθηκε» καί «χάθηκε». Οἱ σχετικές εὐθῦνες εἶναι τεράστιες καί κάποτε ἡ Ἱστορία θά τίς καταλογίσει καί θά τίς κατανείμη. Ὅμως, παρά ταῦτα, ὁ ρόλος της σέ ὅλη τήν μελλοντική πορεία τοῦ ἔθνους μας θά εἶναι μεγάλος. Γιατί, δέν ἄφησε πίσω της μόνο ναυάγια. Ἄφησε καί ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα, θετικά καί ἀρνητικά διδάγματα, ἰδέες, ἀνθρώπους, ἐπισημάνσεις, ἐπιδράσεις, ἐμπειρίες σπόρους γιά τό μέλλον. Ὕστερα ἀπό τήν 7ετῆ διακυβέρνησι τοῦ τόπου μέ τρόπους διαφοετικούς ἀπό τούς ὡς τότε καθιερωμένους, τίποτα δέν μπορεῖ πιά νά εἶναι σ' αὐτή τή χώρα ὅπως ἦταν στίς 20 Ἀπριλίου 1967. Ὅλα καί ὅλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀλλάξουν. Ὅσοι δέν τό μπορέσουν θά χαθοῦν. Μπορεῖ ἐπιφανειακά ἡ 7ετία νά πέρασε σάν μιά «παρένθεσι» δίχως ν' ἀφήση ἴχνη. Ὅμως πίσω ἀπ' αὐτή τήν πρόσοψι τῆς «παλινορθώσεως» οἱ διεργασίες πού ἄρχισαν στίς 21 Ἀπριλίου 1967 καί πού ἡ ὁλοκλήρωσί της ματαιώθηκε, δέν παύουν νά λειτουργοῦν. Κάποτε θά ἐπιφέρουν τήν Μεταβολή πού δέν ἔφερε ἡ 21η Ἀπριλίου. Πότε; Μέ ποιό τρόπο; Μέ ποιούς ἀνθρώπους; Τί εἴδους Μεταβολή; Κανείς δέν μπορεῖ ν' ἀπαντήση σ' αὐτά τά ἐρωτήματα. Ποτέ δέν ξέρουμε ἄν οἱ σπόροι θά φυτρώσουν. Ὅμως οἱ σπόροι ὑπάρχουν. Καί ὁ φυσικός νόμος λέει πώς οὔτε ἡ ὕλη, οὔτε ἡ ἐνέργεια χάνονται. Γι' αὐτό, τίποτε τελικά δέν πάει χαμένο.

Μ' αὐτήν τήν ἔννοια, ὅσοι σ' ὅποιο ἐπίπεδο καί μ' ὅποιο τρόπο προσπαθήσαμε νά βοηθήσουμε στήν πραγμάτωση τῆς Ἐλπίδας πού ἀνάτειλε τήν 21ην Ἀπριλίου 1967, μποροῦμε νά ποῦμε:

Κι' ἄν μᾶς προδώσανε
Κι ἄν σάν τά θεριά μᾶς κυνηγοῦν
Ἐμεῖς τί κάναμε τό ξέρομε
πιστοί μείναμε στήν Πατρίδα
Τό πνεῦμα τοῦ Στρατοῦ της στίς καρδιές μας
δέν σφάλλει
δέν σβύνει
καί ἡ μεγάλη φλόγα
ξανανάβει

ΜΙΑ «ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ» ΙΣΤΟΡΙΑ

(Σ. Μιλήσιου): Πρίν ἀρχίσω τήν ῾Ιστορία αὐτή, θά ἤθελα νά κάνω μία διευκρίνηση:

῾Η παρακάτω ῾Ιστορία εἶναι τελείως φ α ν τ α σ τ ι κ ή καί ὁποιαδήποτε ΟΜΟΙΟΤΗΣ ὀνομάτων, προσώπων ἤ καταστάσεων εἶναι ἐντελῶς

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ!

Μιά φορά κι ἕνα καιρό, ἦταν ἕνας ξεπεσμένος εὐγενής. ῏Ηταν εὐγενής, πολύ εὐγενής. Μά ἦταν καί ξεπεσμένος· πολύ ξεπεσμένος! Κάποτε ἦταν ΒαρΟΝΟΣ ἤ Κόντες, δέν θυμᾶμαι ἀκριβῶς. Τέλος πάντων, ἦταν κάτι τέτοιο. Τότε ζοῦσε στά ἀνάκτορά του στήν Corfa ἤ στό ὑπουργεῖο του στήν ᾽Αθήνα – καί πάλι δέν θυμᾶμαι ἀκριβῶς – . Παλιά λοιπόν ὁ ΒαρΟΝΟΣ μας – ἤ ὁ Κόντες – εἶχε τιμές, δόξα καί μεγαλεῖα...

Μιά μαύρη ὅμως μέρα, ἦρθε ἕνας τοσοδίτσας καράβραχος μέ ρώσικο ὄνομα καί τοῦ ἔκανε ἔξωση τοῦ καημένου τοῦ ΒαρΟΝΟΥ μας – ἤ τοῦ κόντε – . ᾽Από κείνη τήν ἡμέρα, ὁ ΒαρΟΝΟΣ μας – ἤ ὁ κόντες – ἄρχισε νά παίρνη τόν κατήφορο, γιά νά φθάση σήμερα νά καταντήση ἕνας ἁπλός μισθόβιος σέ μιά ἑταιρεία 300 μικροβίων – ἔ, μισθοβίων ἤθελα νά πῶ. Τί εἴδους ἑταιρεία ἀκριβῶς εἶναι αὐτή, δέν ξέρω. Νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι κάτι ἀνάμεσα σέ τσίρκο καί σέ καφετερία. Δέν παίρνω ὅρκο ὅμως, μπορεῖ νά εἶναι καί κλάμπ!

Μέσα λοιπόν σ᾽ αὐτήν τήν ρουτίνα, ὁ καημένος ὁ ΒαρΟΝΟΣ μας – ἤ ὁ κόντες – ἔπληττε. ῎Επληττε θανάσιμα. ῎Ετσι πεταγόταν ποῦ καί ποῦ στήν ᾽Ελβετία γιά νά παίρνη λίγο ἀέρα. (Τί ποῦ καί ποῦ δηλαδή, ποὖ ὅλο ἐκεῖ ἦταν!)

᾽Εκεῖ λοιπόν, στά μαγευτικά τοπία τῆς ᾽Ελβετίας, συνέλαβε τήν μεγαλειώδη ἰδέα: Θά ἔσωζε τήν ᾽Ελλάδα! Θά γινόταν ἕνας νέος Μεσσίας – ἐξ ᾽Ελβετίας αὐτήν τήν φορά! – ῞Ενας κόντε-Μεσσίας! ᾽Αποφάσισε λοιπόν ν᾽ ἀρχίση ἀμέσως τήν δράσι καί παίρνοντας τό ἀεροπλάνο του ἦρθε στήν ᾽Ελλάδα (γιά νά τήν σώση!)

Τότε ἦταν πού βρῆκε στόν δρόμο του τόν κ. Παπαγάλο. ῾Ο κ. Παπαγάλος δέν εἶναι πουλί οὔτε καφές. Δέν ἔχει οὔτε πουλί οὔτε κάν χρῶμα. ῾Ο κ. Παπαγάλος εἶναι ἕνας κοντός μελαχροινός ᾽Εγγλέζος κάτι ἀνάμεσα σέ Τσάτσο καί Σαββοῦρα!

Κάθησε λοιπόν ὁ ΒαρΟΝΟΣ μας – ἤ ὁ κόντες – καί τά συζητήσανε μέ τόν κ. Παπαγάλο. Βρήκανε λοιπόν ὅτι καί οἱ δυό ἀγωνίζονταν γιά τό ἴδιο πράγμα: Δέν εἶχαν προσωπικές φιλοδοξίες καί τό μόνο γιά τό ὁποῖο ἀγωνίζονταν ἦταν ἡ ᾽Ελλάδα καί ἡ Διεθνής Δημοκρατία!!! (᾽Αλήθεια, ἔχετε ποτέ σκεφθεῖ πόσοι λίγοι ἁγνοί ἄνθρωποι σάν κι αὐτούς ὑπάρχουν στήν Πατρίδα μας;)

῎Ετσι λοιπόν, αὐτοί οἱ δύο ἔκτακτοι πατριῶτες συζητήσανε βρίσκοντας ὁλοένα καί πιό πολλά κοινά σημεῖα. ῎Αν θυμᾶμαι καλά ἕνα κοινό σημεῖο ἦταν ὅτι ὁ ἕνας ἦταν κοντός καί ὁ ἄλλος ἦταν κόντες, ἐνῶ ἕνα ἄλλο ἦταν ὅτι ὁ ἕνας ἦταν τέκτων σέ στοά καί ὁ ἄλλος ἀρχιτέκτων σέ μηχανορραφίες... Γενικῶς πάντων ἦταν ἔκτακτοι ἄνθρωποι, καί ὅποιος ἔχει ἀντίρρησι, οἱ V.I.P.S. τοῦ κ. Παπαγάλου, ἀναλαμβάνουν εὐχαρίστως νά τοῦ κάνουν τό σχετικό... μακιγιάζ, μαυρίζοντάς του τό μάτι!

Τό πρῶτο ἐμπόδιο στόν δρόμο του ἦταν ἕνας «μικρούλης» 21 ἤ 91 χρονῶν, δέν θυμᾶμαι καλα. (Τέλος πάντων, 70 χρόνια πάνω, 70 χρόνια κάτω, δέν ἔχει σημασία!)

Πῆγαν λοιπον ο ΒαρΟΝΟΣ – ἤ ὁ κόντες – μέ τό... φορμάκι του καί ὁ Παπαγάλος μέ τόν μπαμπᾶ του, καί βρῆκαν τόν νεαρό αὐτόν. Τοῦ ἐξηγήσανε πώς θέλανε νά σώσουν τήν ᾽Ελλάδα ἀπό τήν καταστροφή καί πώς ἄν δέν τήν σώζανε αὐτοί, θά τήν σώζανε οἱ ἄλλοι!

῾Ο νεαρός τότε, μπροστά σ᾽ αὐτήν τήν τρομερή ἐπιχειρηματολογία, ἀλλά κυρίως μπροστά στόν ΚΙΝΔΥΝΟ νά σώζουν τήν ᾽Ελλάδα οἱ ἄλλοι, ἐπείσθη καί τούς ἔδωσε ἕνα ἀπολυτήριο. (Τώρα δέν θυμᾶμαι ἀκριβῶς ἄν ἦταν τό ἀπολυτήριο τοῦ Δημοτικοῦ, ἤ τοῦ Νηπιαγωγείου, ἀλλά τό ἴδιο κάνει!).

Περιχαρεῖς λοιπόν οἱ «σωτῆρες» μας πῆγαν καί βρῆκαν ἕνα ἄλλο... λυκόπουλο! ῞Ενα ἄλλο μικρούλη, Σαββατογεννημένο καί ΜΟΣΧΑναθρεμμένο πού εἶχε ἕναν ὁλόκληρο Κόσμο δικό του (ἀλλά τί σόϊ κόσμο!). Δίπλα του ἦταν ἕνας πολύ «συμπαθής» κοντός. ῏Ηταν κι αὐτός τοῦ ἰδίου ἀναστήματος – ἠθικοῦ καί σωματικοῦ – μέ τόν κ. Παπαγάλο.

᾽Αφοῦ λοιπόν τούς βρῆκαν, τούς ἐξήγησαν καί τούς μύησαν στό κόλπο τῆς... σωτηρίας τῆς ᾽Ελλάδος. Βάλανε μπροστά ὅλοι μαζί τήν ἐπιχείρησι «Παπαγάλος».

᾽Αρχηγός ἀνέλαβε ὁ ἴδιος ὁ κ. Παπαγάλος ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔπαιζαν... – πρός Θεοῦ μή τό πῆτε! – τόν ρόλο τῶν ὑποστηρικτῶν.

Μέχρι ἐδῶ τά πράγματα πηγαίνανε θαυμάσια. Τότε ἀκριβῶς ἀνέκυψε τό πρόβλημα: Κι οἱ ῞Ελληνες; Οἱ ῞Ελληνες πού ἔπρεπε νά τούς σώσουμε, ποῦ βρισκόντουσαν;

῎Ε, ἀπό τότε ἄρχισε τό δράμα τοῦ κ. Παπαγάλου. ᾽Εβγῆκε εἰς ἀναζήτησιν ῾Ελλήνων. Βλέπετε οἱ ῞Ελληνες εἶναι περίεργος λαός. Μερικές φορές οὔτε νά σωθοῦνε δέν θέλουνε! ῎Ετσι ὁ Παπαγάλος τοῦ ΒαρΟΝΟΥ – ἤ τοῦ κόντε – ἀποφάσισε νά τούς σώση μέ τό ζόρι! ᾽Αλλά καί πάλι ἀτύχησε... Γιατί οἱ ῞Ελληνες δέν τούς σηκώνουν τούς ζόρικους. Και ειδικά δέν σηκώνουν τούς ζόρικους παπαγάλους! ῎Ετσι ἀποφάσισαν νά καλέσουν τόν κ. Παπαγάλο στά Φάρσαλα γιά νά τόν κεράσουν. χαλβά!

᾽Εγώ ὅμως πού εἶμαι καλός ἄνθρωπος, καί θέλω νά σωθῶ ἀπό τόν κ. Παπαγάλο, μυρίστηκα ἀμέσως τήν ὑπόθεσι καί τοῦ ἔστειλα ἀμέσως ἕνα τηλεγράφημα μιᾶς καί τά τηλεγραφήματα τοῦ ἀρέσουν πολύ. ῎Ελεγε λοιπόν τό τηλεγράφημά μου: Τ.Ο. ΜΙΛΗΤΟΥ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΚΟΝΤΕ ΚΑΙ ΚΟΝΤΟΝ ΚΑΙ ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΛΗΡΗ ΑΝΥΠΟΤΑΓΗΝ ΕΙΣ ΣΤΟΠ ΝΟΜΙΜΟΥ ΗΓΕΣΙΑΣ ΣΤΟΠ. ΦΑΡΣΑΛΑ ΤΖΙΦΟΣ ΣΤΟΠ. ΠΑΠΑΓΑΛΕ ΜΑΙΝΤΑΝΟ ΣΤΟΠ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΙΚΟΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ

Μοῦ φαίνεται ὅτι στό τηλεγράφημα μπλέξανε λίγο τά STOP. Αὐτά ἔχει ὅμως ὅποιος ἀνακατεύεται μέ τά STOP! Τά τρώει ὁ Παπαγάλος!

Υ.Γ. Γιά ὅσους δέν ξέρουν ἀγγλικά, στά ἀγγλικά ὁ Παπαγάλος προφέρεται Πάροτ!...

παπαγάλος 293

παπαγάλος -ου (ὁ), parrot.
παπαδιά -ᾶς (ἡ), a priest's wife.
παπαδίστικος, -η, -ο, of a priest, priestly.
παπαδοκρατία -ας (ἡ), rule by the clergy.
παπαδοπαίδι -οῦ (τό), child of a priest.
παπάκι (τό), duckling.

παραβάτης … tor.
παραβγαίν… tend with.
παραβιάζω
παραβιάζω… pass.
παραβίαση

Οἱ βομβισταί

Ἡ σύλληψις τῶν δυό ἐπικηρηγμένων κακοποιῶν, πού ἔρριξαν καί βόμβες πέρυσι, δημιουργεῖ πιό πολλά ἐρωτήματα ἀπό ὅσα λύνει.

Οἱ ἐφημερίδες καί ἡ κυβέρνησις λένε ὅτι εἶναι καί κοινοί λησταί καί φορτωμένοι μέ παλαιότερες καταδίκες.

Τέτοιοι ἄνθρωποι, γνωστοί στήν Ἀσφάλεια, εἶναι δύσκολο νά πιστέψη κανείς ὅτι χρησιμοποιήθηκαν ἀπό... «ἐγκεφάλους» γιά «ἀποσταθεροποίησι».

Ἀκόμη, τό γεγονός ὅτι χρειάσθηκαν 6-7 μῆνες γιά νά ἐντοπισθοῦν, εἶναι τουλάχιστον περίεργο, ἀφοῦ ἡ Ἀσφάλεια ἤξερε τίς... ὁπλουργικές καί ἐκρηκτικές ἱκανότητές τους...

Ἐπιπλέον, οἱ ἐφημερίδες μιλοῦσαν – καί μιλοῦν – γιά .. «ἑκατομμύρια τῶν χρηματοδοτῶν», ἀλλά συνάμα ὁμολογεῖται («Ἀκρόπολις» 20.3.79) ὅτι:

α) χρήματα δέν βρέθηκαν πουθενά

β) ἡ ζωή τους ἦταν περισσότερο ἀπό μετρημένη

Ἀπ' αὐτά τά ἀντιφατικά, συμπέρασμα δέν βγαίνει. Ἴσως ὅμως καί νά μποροῦσε νά βγῆ ἕνα, ἀλλά μᾶλλον δέν θά βγῆ, γιατί δέν συμφέρει τήν πολιτική σκοπιμότητα καί τήν ἐκμετάλλευσι πού κάνουν οἱ γνωστοί συνοδοιπόροι, κυβερνήσεως, ἀντιπολιτεύσεως καί τόπου!

Ὅτι δηλαδή οἱ βομβισταί μᾶλλον σέ δικά τους ἀπωθημένα καί δικές τους σκοπιμότητες ληστρικοῦ τύπου, μέ κάλυψι πολιτική ὑπήκουσαν!

Αὐτά ὡς πρός τούς δύο ἐπικηρυγμένους. Ὡς πρός τούς ἄλλους, ἡ ὑπόθεση βρωμάει πολύ καί τόσο φανερά (ὁ γιατρός πού μιλοῦσε φωναχτά, ὁ ἀξιωματικός πού μπαινόβγαινε στό Ἐπιτελεῖο καί ἔλεγε ὅτι ἔλεγε ἀπό 6 μῆνες ἤδη! κλπ. κλπ.) ὥστε κάθε συζήτησι περιττεύει... ■

Ἡ ἀδιαφορία τῆς κληρονομιᾶς μας...

Ὁ Γερμανός πού ἔφυγε ἀπό τήν Ἑλλάδα μέ... 22 εἰκόνες κλεμμένες ἀπό τά ξωκλήσια καί τά ἔρημα μοναστήρια, εἶναι ὁ... μυριοστός τοῦ εἴδους καί ἀπό τούς σπανίους πού συλλαμβάνονται (καί αὐτοί ἀπό... ξένους!)...

Ἡ ἀδιαφορία τοῦ Κράτους καί τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν ἐθνική καί πνευματική μας κληρονομία εἶναι ἀνάλογη δυστυχῶς μέ τήν ἀδιαφορία πού δείχνουν καί σέ ἄλλου τομεῖς.

Ἡ διαφορά εἶναι ὅτι οἱ «ἄλλοι τομεῖς» μποροῦν νά διορθωθοῦν μελλοντικά, ἐνῶ ἡ κλοπή καί ἡ λεηλασία τῆς κληρονομιᾶς μας εἶναι δυστυχῶς ἀνεπανόρθωτη καί ὁριστική!

Εἴχαμε προτείνει τό μόνο ἀποφασιστικό μέτρο, τουλάχιστον γιά τίς ἐκκλησίες. Ἐπανερχόμαστε: Νά συγκεντρωθοῦν ὅλα τά ἅγια σκεύη καί οἱ εἰκόνες ἀξίας στίς ἕδρες τῶν Μητροπόλεων, σέ ειδικά δωμάτια-μουσεῖα.

Οὔτε δύσκολο εἶναι, οὔτε πολυδάπανο... ■

Τό... Καδησό!

Γιά ὅσους δέν ξέρουν – καί εἶναι σχεδόν ὅλοι – ἡ κακόηχη καί ἀτυχής αὐτή λέξις, ἀναφέρεται στά ἀρχικά τοῦ συνονθηλεύματος τοῦ τέως βασιλικοῦ ἀνδρός καί κάποτε ὑποδιοικητοῦ τραπέζης τῆς Ἑπταετίας, πού ἀνεκάλυψε ἀργοπορημένα καί καιροσκοπικά τόν... σοσιαλισμό στά γεράματα!

Ἡ τεχνητή καί ἀδικαιολόγητη ἀπό τήν οὐσία τῆς ὑποθέσεως προβολή πού τοῦ γίνεται, ἔχει σάν σκοπό τήν ὑποτιθεμένη δυνατότητα ἀποδυναμώσεως τῆς ΕΔΗΚ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ...

Βέβαια οὔτε τόν ψῆφο τους δέν θά βροῦν οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτούς τού καιροσκόπους. Ἀλλά τί σημασία ἔχει; Τό κόμμα ΚΑΔΗΣΟ εἶναι μᾶλλον κόμμα Καθησιό ὁπωσδήποτε! ■

Ἄς προβληματίζωνται

Ἡ Ἑβραϊκή νεολαία Ἀθηνῶν ἄρχισε νά προβληματίζεται πλέον. Κάνουν συζητήσεις γιά τά προβλήματα πού ἐπηρεάζουν τό μέλλον τους, ὅπως «Μικτοί γάμοι». Στά πλαισία αὐτά στίς 18/3/79 ἔχουν συζήτησι μέ θέμα «Προοπτικές τοῦ Ἑβραϊσμοῦ στήν Ἑλλάδα».

Πολλές φορές ἔχουμε πῆ ὅτι εἶναι κοινή ἡ τύχη τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους μας. Καί αὐτοί εἶναι οἱ πιό στυγεροί ἐχθροί τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στήν ἱστορική του πορεία.

Πολεμοῦσαν, πολεμοῦν καί θά πολεμοῦν τόν Ἑλληνισμό.

Διότι ἡ δύναμις τοῦ πνεύματος του ἦτο ἕνα ἐμπόδιο στά σχέδιά τους περί ὑποδουλώσεως τοῦ παγκοσμίου πνεύματος.

Διότι ἡ Ἑλληνική φιλοσοφία καί ἡ Ἑλληνική γλῶσσα ἔγιναν οἱ φορεῖς τοῦ Χριστιανισμοῦ πού λίγο ἔλειψε νά τούς συντρίψει στόν Μεσαίωνα καί κατά τούς νεώτερους χρόνους.

Διότι λόγω γεωστρατιγικῆς θέσεως ἡ Ἑλλάδα εἶναι μία ἀπειλή γιά τήν μητρόπολη τοῦ Ἑβραϊσμοῦ.

Διότι φοβοῦνται μήν καί τυχόν ξυπνήση ἀπό τόν λήθαργο πού τόν ἔριξαν αὐτοί καί τούς κτυπήσει θανάσιμα.

Πολλές φορές ἔχουμε πεῖ, ὅτι εἶναι κοινή ἡ τύχη τῶν ὀργανισμῶν πού ζοῦν σέ βάρος τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Αὐτή ἡ στιγμή φτάνει. Δέν ἀργεῖ. Θά ἔρθη. Εἶναι σίγουρο ὅσο καί ὅτι ὁ ἥλιος ἀνατέλει κάθε μέρα ἀπό τήν ἀνατολή. Μετά τήν νύκτα ἡ ἀνατολή. Ἡ ἀνατολή τοῦ ἐθνικοῦ θριάμβου καί ἡ ἀρχή τοῦ τέλους τῶν ἐχθρῶν μας. ■

ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΑ ...

ΚΙΝΗΜ

Τά δάση..

Στενοχωροῦνται μερικοί γιατί – λένε – δέν ὑπάρχει πιά ἐπιφυλακή γιά τίς πυρκαγιές δασῶν καί ἀνησυχοῦν γιά τό καλοκαῖρι.

Καί ἔχουν δίκιο νά ἀνησυχοῦν. Ἀλλά οἱ περισσότερες ἀπό τίς πυρκαγιές – προηγούμενες καί μελλοντικές – δέν ὀφείλονται στήν ἔλλειψι ἐπιφυλακῆς, ἀλλά στόν ἀπίστευτα ἀνόητο καί παράλογο «δασικό κώδικα», πού θεωρεῖ σάν «δάσος» τούς βράχους μέ τά πουρνάρια καί τά σκῖνα καί τά κηρύσσει... ἀναδασωτέα, ἀχρηστεύοντας χωρίς λόγο τίς περιουσίες τῶν ἀνθρώπων! Χωρίς λόγο, γιατί οὔτε δάση εἶναι αὐτά, ἀλλά οὔτε καί στούς βράχους μπορεῖ νά γίνη ἀναδάσωσις καί οὔτε ὑπάρχουν μηχανισμοί ἀναδασώσεως, ἀκόμη καί γιά τά πραγματικά δάση.

Ὁ Μητσοτάκης εἶχε ἀναγγείλει ὅτι θά γίνη νέος κώδικας, πού θά λαμβάνη ὑπ' ὄψιν τήν πραγματική ἔννοια τοῦ δάσους: Τί ἔγινε; Ποῦ σκόνταψε;

Γιατί μόνον αὐτός ὁ διακανονισμός θά σταματήση τίς πυρκαγιές... Τά ἄλλα εἶναι φασουλήδικα!

Τό ...ἀνέκδοτο τῆς χρονιᾶς!

Ὁ ὑφυπουργός – νομίζει! – «παιδείας» Καρατζᾶς, σέ συνεστίασι... φοιτητῶν καί νεολαίας (τῆς... ΟΝΝΕΔ μήπως;) ἐδήλωσε ὅτι – κρατηθῆτε! – «ἡ Ν.Δ. ἀπευθύνεται κυρίως στούς νέους»!!!

Χρειάζεται σχόλιο;

Μή στάξη ἡ οὐρά του...

Οἱ γνωστοί ἀγανακτισμένοι ὑπερασπισταί τῶν «δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου», πάντα πρόθυμοι νά διαρρήξουν τά ἱμάτιά τους γιά ὁποιονδήποτε ἀριστερό, τρομοκράτη, ἐγκληματία, κομμουνιστή, ξέχασαν τά... αἰσθήματά τους ὅταν ἐπρόκειτο γιά τίς ἀθρόες ἐκτελέσεις χωρίς δίκη, πού γίνονται στήν Περσία τοῦ Χομέϊνι! Οὔτε μία φωνή «δημοκράτου διανοουμένου» δέν ἀκούσθηκε, οὔτε μία ἐπιστολή διαμαρτυρίας δέν δημοσιεύθηκε, οὔτε ἕνας «σύνδεσμος περσικῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων» δέν ἔγινε...

Μέ μία ἐξαίρεσι πολύ... διανοουμενίστικη. Στήν γαλλική «Μόντ» (μεγάλο ὑπερασπιστή τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐγκληματιῶν καί κατήγορο τῶν... θυμάτων) ὁ γνωστός θλιβερῆς μνήμης ἀπό τήν Ἑλλάδα, Ἐρίκ. Ρουλώ (ψευδώνυμο – ὡς συνήθως – τοῦ Μισέλ Ραππαρόρα!) ἀγανάκτησε γιά τίς ἐκτελέσεις. Ποίων; Τῶν... ὁμοφυλοφίλων βιαστῶν! Μάλιστα...

Ὁ... «μπακαλόγατος»!

Πιασμένη μέσα στήν μεγγένη τῶν Ἀράβων πετρελάδων ἀπό τήν μία καί τῶν ὀργανωμένων Σιωνιστῶν ἀπό τήν ἄλλη, ἡ Ἀμερική δίνει τό θλιβερό δράμα τοῦ καταντήματός της. Ὁ πρόεδρός της, ἀπό τόν ὁποῖο, θεωρητικά, ἐξαρτᾶται τό ἄν ἡ ἀνθρωπότης θά ζήση ἤ θά πεθάνη, ὑποχρεώνεται νά κάνη τόν ...μπακαλόγατο μεταξύ Καΐρου καί Ἱερουσαλήμ, προσπαθώντας νά συμβιβάση τούς δυό σύγχρονους τυράννους τῆς ἀνθρωπότητος!

CIA καί... ἀράξαμε...

νεα βιβλια...

ΜΑΤΘΑΙΟΥ Χ. ΑΝΔΡΕΑΔΗ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ

ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

*

1977

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ - ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ Λ.Ε. ΑΓΓΕΛΟΥ Θ. ΝΕΖΕΡΙΤΟΥ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ & ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΚΥΡΟΥ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ
ΑΚΜΑΣΑΝΤΟΣ ΕΠΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ Β' ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
ΕΝ ΤΩι ΔΕΚΑΤΩι ΤΡΙΤΩι ΑΙΩΝΙ

ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ & ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ, ΚΕΙΜΕΝΟΝ & ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ - ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΑΓΓΕΛΟΥ Θ. ΝΕΖΕΡΙΤΟΥ

ΙΔΡΥΤΟΥ ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΙΑΙΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
«ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ»

ΕΓΡΑΦΟΝ ΕΝ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1979

ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ
ΘΕΩΡΙΑ - ΠΡΑΞΙΣ

εκδοσεις ελευθερη σκεψις

ΜΑΚΑΡΙΟΣ:

ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΓΙΑΝΝΗ ΒΡΑΧΙΜΗ

μολις εξεδοθη

Γεωργιου Γεωργαλα
Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ
Ἱπποκράτους 112 Ἀθῆναι

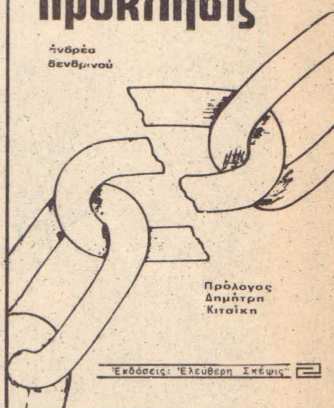
ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

1978

ἀνδρέα δενδρινοῦ

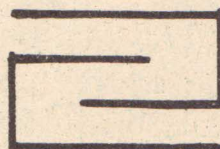

ΑΝΔΡΕΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

εκδοτικος οργανισμος «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ»

ὑπό ἔκδοσιν

Στρατηγοῦ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

- ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΣΤΟΝ ΕΒΡΟ

ΙΩΣΗΦ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ ΕΞΕΔΟΘΗ

- ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΣΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑ-ΠΡΑΞΙΣ

ΒΙΛΦΡΕΝΤΟ ΠΑΡΕΤΟ

- ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

- Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΕΟΚ

Δημ. Βεζανη

μολις εξεδοθη

ΠΙΣΤΙΣ

προλογος

Κ. Χατζησταυρου

εκδοσεις ελευθερη σκεψις